

1989 மே 4]

(இ) காரைக்குடி அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தின் பேரவை (Senate)க்கு உறுப்பினர் தேர்வு.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“காரைக்குடி அழகப்பா பல்கலைக் கழகத்தின் பேரவைக்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையிலிருந்து கீழ்க்கண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் :

திரு. பா. மனோகரன்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்குவிடப் பெற்று நிறைபெற்றது.

6. மானியக் கோரிக்கைகள் 1989-90—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும் தொடர்ச்சி :

(அ) கோரிக்கை எண் 7.—மாநிலச் சட்டமன்றம்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

மானியக் கோரிக்கை எண் 7, மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,01,56,000—க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.

திருமதி பரப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே சட்டமன்ற ஊழியர்களை பல ஆண்டு காலமாக தற்காலிகமாக வைத்திருப்பதை மாற்றி நிரந்தரமாக்கவும், அவர்களது ஊதியத்தை உயர்த்தவும் ஏற்பாடு செய்வது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

மானியக் கோரிக்கை எண் 7— மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,01,56,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

[1989 மே 4]

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப் படும் ஊதியத்தை ரூ. 600லிருந்து ரூ.1,000 ஆக ஆக்குவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,01,56,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். பி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகச் சட்டமன்ற நூலகத்தை விரிவாக்கவும் அதிக அளவில் புதிய நூல்கள் வாங்கவும் அவைகள் சீராக வைக்க வசதிகள் செய்து கொடுத்தும் ஊழியர்களை அதிகப் படுத்த நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,01,56,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 8 தேர்தல்கள்.

மாண்புமிகு பேராளியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 8—தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,30,42,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தேர்தல்களில் வாக்காளர்களை வேட்பாளர்கள்



[1984 மே 4]

காக்கனங்களில் ஏற்றி வருவதைத் தடை செய்வது குறித்து விவர திசு நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 8— தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 8,30,42,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தேர்தல் முடிந்தவுடன் வாக்குகளை எண்ணும்போது சுயேட்சை வேட்பாளரின் வாக்குகளை தனியாகப் பிரித்து எண்ணுவதின் மூலம் சில முறைகேடுகளையும், குழப்பங்களையும் தவிர்க்கலாம் என்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 8— தேர்தல்கள் என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 8,30,42,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலச் சட்டமன்றத்தைக் குறித்தும் அதனுடைய நடைமுறைகளைப் பற்றியும், செயல் திறனைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள். அதுபற்றிய கருத்தை அவர்கள் தெரிவிப்பதை யொட்டி நான் கூறக்கூடிய விளக்கம் இருக்குமானால் அதை இறுதியிலே தெரிவிப்பேன் என்று இப்போது கூறிக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே நாட்டிலே நடைபெற்று வருகின்ற தேர்தல்கள் எந்த முறையில் நடைபெறுகின்றன, எப்படிப்பட்ட தேர்தல் ஆணைக் குழுவினுடைய தலைமையில், ஆலோசனையில் நடைபெறுகின்றன என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அறிந்ததாகும். எனவே அது பற்றியும் உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கக்கூடிய கருத்துக்களை ஒட்டி நான் தெரிவிக்கக்கூடிய விளக்கம் இருக்குமானால் இறுதியில் கூறுகிறேன் என்று கூறி அவையிலே இது பற்றிய நல்ல கருத்துக்களை எதிர்பார்த்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கோரிக்கை எண் 8 பற்றிய குறிப்பு இணைப்பாக அச்சுடப் பெற்றுள்ளது.

[1989 மே 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்கு ஓர் அறிவிப்பு. பேரவை விதிகளின்படி இன்று விவாதமும், அமைச்சர் அவர்களின் பதில் உரையும் சரியாக ஒருமணிக்கு முடிந்து மானியக் கோரிக்கைகள் வாக்கெடுப்புக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை உங்களுக்கு அறிவிக்க விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலுரை பின்னால் இருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் கவனத்தில் கொண்டு இந்த விவாதத்தில் உரியநேரத்தில், இன்னும் சொல்லப்போனால் சூருகிய நேரத்தில் உரையாற்றுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பவர் திரு. ஆ. அறிவுழகன்.

திரு. ஆ. அறிவுழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவை நடவடிக்கை குறித்தும், தேர்தல் குறித்தும் என்னை இங்கே பேச அழைத்தமைக்கும், எனக்கு இங்கே ஒரு வாய்ப்பை நல்கியதற்கும் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. பொதுச் செயலாளர் அவர்களுக்கும், என்னுடைய கிருஷ்ணராயபுரம் தொகுதி வாக்காளப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, எனக்கு ஒரு வாய்ப்பை நல்கிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசில், தற்போது ஒவ்வொரு அமைச்சகத்திற்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழுவினர் அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, நமது சட்டப் பேரவையிலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் இடம் பெற வேண்டுமென்பதை என்னுடைய கருத்தாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், மத்திய அரசில், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டு அமைக்கப்படும் அந்தக் குழுக்களின் பரிந்துரைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஜனநாயக நடைமுறையின் தாய் எனக் கருதப்படும் இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலும் கூட இந்த முறை நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.



1989 மே 4]

[திரு. ஆ. அறிவுழகன்]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கடமைகளை செவ்வனே செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அவர்களுக்கு அரசின் சார்பாக ஒரு உதவியாளரை நியமிக்க வேண்டும். மாநிலத்தில் இருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலன்களை பாதுகாக்கவும், அரசால் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகள் முறைப்படி அவர்களுக்குச் சென்று சேருகிறதா என்பதை கவனிக்கவும் அரசின் பணியில் 18 சதவீதம் பணியிடங்களை அமைப்பதற்கு ஒரு பரிந்துரைக் குழு, கண்காணிப்புக் கமிட்டி அமைத்துக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருப்பதைப் போல அநேகமாக மாநிலங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், குறிப்பாக ஹரியானாவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதைப் போல நம்முடைய மாநிலத்திலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். தமிழகச் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளை வானொலியில் குறைந்த நேரத்திலே ஒலி பரப்புகின்றனர். அந்தக் கால அவகாசங்களை இந்த தமிழக சட்டப்பேரவை சார்பாக மத்திய அரசிடம் தெரிவித்து நீட்டித்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

தமிழக சட்டசபைத் தேர்தல். தேர்தலில் கள்ள ஓட்டுக்கள் போடுவதைத் தடுப்பதற்கு, வாக்காளப் பெருங்குடி மக்களுக்கு புகைப்படத்தை ஓட்டி, கள்ள ஓட்டுக்கள் போடப்படுவதைத் தடுப்பதற்கு இந்த அரசு மத்திய அரசிடம் தகுந்த ஆலோசனை வழங்கி, அதை இந்த ஆண்டிலேயே, ஏன், வருகின்ற மாநகராட்சித் தேர்தல்களிலேயே அதனைக் கொண்டு வருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். வாக்கு எண்ணிக்கைகள் துரிதமாக நடைபெறுவதற்கு மின்னணு முறையைக் கொண்டு வர வேண்டும். தற்போது, நடைபெறுகின்ற சட்டமன்றத் தேர்தல்களிலும், நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற சலுகைகளை நகராட்சிகளிலும், உள்ளாட்சி மன்றங்களிலும் பிரதிநிதித்துவம் அளித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய முன்னுரிமைகளையும், தனி ஒதுக்கீடுகளையும் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. அறிவுமுகன்]

[1989 மே 4]

என்னுடைய தொகுதியின் சார்பாக, கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் ஒரு மனுவை அளித்து இருந்தேன். அந்த மனுவில் என்னுடைய தொகுதி, பிரிக்கப்பட்டு 20 ஆண்டுகளாகியும் அந்தப் பள்ளியில் மாணவர்கள் மரத்தடியில் நின்று இன்று வரை படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு அந்தப் பள்ளியைக் கட்டித் தருவதற்கு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் உரிய நடவடிக்கை எடுத்துத் தர வேண்டும் என்று கோருகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில்—இங்கே தமிழகத்தில் மும்முறை முதல் வராக வந்திருக்கும் கலைஞர் அவர்கள் 1957 ஆம் ஆண்டு என்னைப் போலவே, முதன் முதலாக சட்டமன்ற உறுப்பினராக இங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அன்று முதல் இன்று வரை அந்தத் தொகுதி ஒரு மாதிரித் தொகுதியாகவே இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் இன்று அது சுதந்திரம் வாங்கிய இந்தியா போலவே காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

என்னுடைய தொகுதியிலே அடிப்படை வசதிகள் கூட இல்லாமல் இருக்கின்றது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அந்தத் தொகுதி வரலாற்றில் இடம் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால்தான் இதுவரையில் அடிப்படை வசதிகள் கூட செய்யாமல் இருக்கின்றாரோ என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அவர்களிடமும் நான் ஒரு மனுவைக் கொடுத்திருந்தேன். என்னுடைய குளித்தலை வட்டத்திலே எந்தவிதமான தொழிற்சாலைகளும் கிடையாது. ஒரே ஒரு தொழிற்சாலைதான் இருக்கின்றது. நான் விவசாயக் கல்லூரியை என்னுடைய தொகுதியில் அமைக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடமும், மற்றும் முதல்வர் அவர்களிடமும் வேண்டுகோள் விட்டிருந்தேன். அந்த விவசாயக் கல்லூரி அமைப்பதற்கான அனைத்து சாத்தியக் கூறுகளும் என்னுடைய தொகுதியாகிய கிருஷ்ணராயபுரம் தொகுதியில் இருக்கின்றது. அப்படியே அரசு அந்தக் கல்லூரியை அமைப்பதற்கு முன் வருமானால், என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக, எங்களுடைய மக்களின் சார்பாக அரசிற்கு ஆயிரம் ஏக்கர்களை நன்கொடையாக அளிக்கவும் இருக்கின்றோம் என்று கூறி, எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகின்றேன், நன்றி, வணக்கம்.



1989 மே 4]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

\*திரு. ஏ. சி. தயாளன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு சிறிய வயதில் நகர்மன்ற உறுப்பினராகவும், சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் பணியாற்றுகின்ற அரிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்த மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு பேராசிரியர் பெருந்தகை அவர்களுக்கும் என்னை வெற்றிபெறச் செய்த ஆரணித் தொகுதி மக்களுக்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைச் சொல்லி என்னுடைய சில கருத்துக்களை இந்த அவை முன் வைப்பதில் பெருமை அடைகிறேன்.

சட்டமன்றம் என்பது பொதுமக்களின் குரலாக ஒலிப்பது. இங்கே மக்களின் பிரச்சினைகளை விவாதித்தால்தான் நாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதன் நோக்கங்கள் நிறைவேறும். அதைத் தவிர்த்து கட்சி மனப்பான்மையில் விவாதங்கள் நடைபெற்றால் தேர்வு செய்த மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்து விட நேரிடும். பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற அரசு ஜனநாயக உரிமைகளை முழுமையாகப் பேணிக் காக்கின்ற சர்வ சுதந்திரமான அமைப்பு. அப்படிப்பட்ட இந்த அமைப்பு, மக்களின் எண்ணத்தை அறியாத, ஒரே ஒரு வாக்கு கூட பெறாத கவர்னரால் எண்ணிய நேரத்தில் சில மாநிலங்களில் கலைக்கப்பட்டது, இது போன்ற நடவடிக்கைகள் முடிவு பெற வேண்டும். கவர்னர் பதவி என்பது அப்போதைய சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு அமைக்கப்பட்டது. இன்றைய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனநாயக ஆட்சியில் இந்த பதவி இருக்கவேண்டுமா என்பது ஒரு கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. அதற்கு இந்தச் சட்டமன்றம் ஒரு முடிவு காண வேண்டும். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அனைத்து உறுப்பினர்களையும் பொதுவான நோக்கில் கருதி நல்ல முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நேற்றையதினம் பேசும் போது கூட மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் அறந்தாங்கித் தொகுதியில் அவருடைய பகுதியில் ஆலை வைப்பது பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டபோது உங்கள் பகுதியில் வாய்ப்பு இருந்தால் நிச்சயமாக அமைத்துத் தரப்படும், குறுகிய மனப்பான்மையோடு நடந்து கொள்ளும் எண்ணம் எனக்கும் இந்த அரசுக்கும் இல்லை

[திரு. ஏ. சி.தயாளன்]

1989 மே 4]

என்று பெருந்தன்மையோடு ஒரு கருத்தை இந்த அவையின் முன் வைத்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி. பொன்னம்மாள் அவர்கள் தன்னுடைய விவாதத்தைத் தொடர்ந்து சில கருத்துக்களை இந்த அவையில் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த அவையில் இல்லாமல் இருக்கிறார், அவர் இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன், வந்து விட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அழைத்தவன் குரலுக்கு வருவேன் என்றான் கீதையிலே கண்ணன் என்பது தான் கீதையினுடைய வரிகள். ஆனால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுப்பினர்கள் நினைத்த மாத்திரத்திலே இந்த அவையிலே உதிக்கிறார் என்று சொன்னால் அந்தக் கடவுளாகிய கண்ணனைக்கூட மிஞ்சி இருக்கிறார் என்ற ஒரு நல்ல செய்தியைச் சொல்லி அப்படிப்பட்ட சிறப்புகள் பெற்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே இருக்கும்போது நாம் எல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பது நமக்குள்ள பெருமை என்ற என்னுடைய சொந்தக் கருத்தை இந்த அவையின் முன் வைப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

மேலும், உலகத்தில் இருக்கும் அத்தனை அரிய பெருமக்களும் தன் பார்வையை தமிழக சட்டமன்றத்தை நோக்கிப் பார்த்தார்கள், பார்க்கிறார்கள், பார்ப்பார்கள் என்ற வகையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிறப்பான முறையில் பணியாற்ற உறுதி தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுமார் 2 இலட்சம் மக்களின் பிரதிநிதியாக சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பதால் அவர்களுக்கு மேலும் சில வசதிகளை பெருக்கித் தந்து சிறப்பான முறையில் பணியாற்றக்கூடிய வாய்ப்புகளை அரசு உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக அட்டெண்டர்-கம்-டைப்பிஸ்டு பதவியை ஏற்படுத்தித்தந்து அவர்களுக்கு ஊதியமும், தொகுதியில் ஒரு அலுவலகமும் ஏற்படுத்தித் தந்து அதனால் ஏற்படுகின்ற செலவுகளையும் இந்த அரசே ஏற்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்வீஸ் ஸ்டாம்பு அமைச்சர்தனக்கு வழங்குவதைப் போல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பேருந்துகளில் செல்வதற்கு இலவச பாஸ் வழங்கவேண்டும் என்று



1989 மே 4]

[திரு. ஏ. சி. தயாளன்]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் மருத்துவப்படிக்கை இன்னும் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் தொலைபேசிக் கட்டணம் எவ்வளவு ஆகிறதோ அவ்வளவையும் இந்த அரசு தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏன் என்று சொன்னால் ஒரு உறுப்பினர் தொலைபேசியில் பேசுவது எல்லாம் தொகுதியின் பணிகளைப் பொறுத்துதான் என்ற வகையில் இருப்பதால் அவர்களுடைய முழுச் செலவையும் இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சட்டமன்றத்தைச் சற்றி இருக்கின்ற சட்டமன்றக் காவலர்களுக்கு — போலீஸ் மானியத்தில் அவர்களைப் பற்றி எல்லாம் பேசுவார்கள் என்று எல்லாம் நினைத்து அவர்கள் குறைகளை என்னிடம் சொன்னார்கள், ஆகவே, சட்டப்பேரவையில் இருக்கின்ற — காவலர்களுக்கு சிறப்பான சலுகையை இந்த அரசு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சட்டமன்றம் நிறைவேற்றுகின்ற திட்டங்களைக் குறிப்பிட்டக் கால அளவுக்குள் முடிக்க வேண்டும் என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஆணையிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் மக்களின் தேவையை உடனுக்குடன் நிறைவேற்ற முடியும் என்ற கருத்தை என்னுடைய கருத்தாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே, நேற்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும் போது செய்யாறில் சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. போளூரில் சர்க்கரை ஆலை அமைக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இடையில் இருக்கின்ற என்னுடைய தொகுதியான ஆரணியில் அந்த ஆலையை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விநாயகருக்கு கனி கிடைத்தது போல் மாண்புமிகு இராசேந்திரன் அவர்கள் தன்னுடைய தொகுதிக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரிடமிருந்து உறுதி பெற்றுக் கொண்டார்கள். கனி கிடைக்காத முருகனைப் போல நான் இருக்கிறேன். வரலாற்றை மாற்றி அமைக்கின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கனி கிடைக்காமல் ஏங்குகின்ற முருகனைப் போல என்னை நினைத்து எனக்கும் கனி வழங்கி புதிய வரலாற்றை, திருப்பத்தை

[திரு. ஏ. சி. தயாளன்]

[1989 மே 4]

படைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நான் முதன் முதலாக உரையாற்றுவதால் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சில விஷயங்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி சொல்லுவது தவறு இல்லை என்று நினைக்கிறேன். மிக நீண்டகாலமாக ஆரணியில் குடிநீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது. ஆகவே, விண்ணமங்கலம் பகுதியில் புதிதாக ஒரு மேல்நிலை குடிநீர்த் தேக்கத்தொட்டி கட்டி குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் போக்க அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஏற்கெனவே, ஆரணித் தொகுதிக்கு உட்பட்ட பச்சிமலைக் குப்பம் என்ற கிராமத்தில் வனத்துறைக்குச் சொந்தமான 3 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் விவசாயக் கல்லூரி ஒன்றை அமைக்க அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருந்தார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் அப்பகுதியில் விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தர இந்த அரசு முன்வரவேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, தஞ்சாவூருக்கு அடுத்து நெல் விளைச்சலில் மிகவும் அதிகமாக உற்பத்திச் செய்வது ஆரணியாக இருப்பதால் அங்கே ஒரு நவீன அரிசி ஆலையை அமைக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, ஆரணி நகராட்சியை இரண்டாம் நிலை நகராட்சியாக மாற்றவேண்டுமென்ற கருத்துரு அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த ஆணையை விரைவில் பிறப்பித்து ஆரணி நகரத்தை பி-பிரிவு நகரமாக அறிவிக்குமாறு அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர்களுக்காக ஒரு பேரவைக் கமிட்டியை நியமனம் செய்ய வேண்டும். 1979-ஆம் ஆண்டு பேரவை விதிகள் குழுவில் இதுபற்றி ஆய்வு செய்யப்பட்டது. ஆகவே, இந்தக் கமிட்டியை உடனே நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



1989 மே 4]

[திரு. ஏ. சி. தயாளன்]

அதேபோல, சட்டமன்றப் பேரவை அலுவலர்களுக்கு பஸ் பாஸ் வழங்கவேண்டும். 1980ஆம் ஆண்டு அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டும் இதுவரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதை நான் இந்த அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, சட்டப்பேரவை அலுவலர்களுக்கு பேரவை கூடும் நாட்களில் ஒரு நாளைக்கு ரூபாய் 6 முதல் 12 வரை “அவுட் ஆப் பாக்கெட் எக்ஸ்பென்ஸ்” வழங்கப்படுகிறது. இது 1984ஆம் ஆண்டு முடிவு செய்யப்பட்டது. 5 ஆண்டுக் காலமாக இதே அளவு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அலுவலர்கள் காலை 8-00 மணி முதல் இரவு 8-00 மணி வரையில் 12 மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த “அவுட் ஆப் பாக்கெட் எக்ஸ்பென்ஸ்”-ஐ ரூபாய் 15 முதல் 40 வரை உயர்த்தி வழங்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, சட்டமன்றப் பேரவை கூடுகின்ற நாட்களைத் தவிர, நான்-மீட்டிங் டேஸ் என்று இருக்கின்ற நாட்களில் சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்காக டாய்லெட் ஃபெசிலிட்டிஸ் இல்லாமல் இருப்பதை இந்த அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால், பேரவையைச் சுற்றியிருக்கின்ற அந்த டாய்லெட்டுகளையெல்லாம் பேரவை நடக்காத போது மூடி வைத்து விடுவார்கள். ஆகவே, நான்-மீட்டிங் டேஸ்-ல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு டாய்லெட் ஃபெசிலிட்டிஸ்-ஐ செய்துதர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல சட்டப் பேரவைச் செயலகத்தில் பணியாற்றும் தற்காலிக உதவியாளர்கள், தட்டச்சர்கள் மற்றும் அலுவலக உதவியாளர்கள் ஆகியோரை நிரந்தரம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால், அவர்கள் 7 அல்லது 8 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சட்டமன்றத்திலே பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் வேறு எங்கும் சென்று வேலை தேடமுடியாத நிலைமையில் இருப்பதால் அவர்களுடைய பணிகளை நிரந்தரமாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. சி. தயாளன்]

[1989 மே 4]

மேலும், என்னுடைய தொகுதியில் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசாங்க மருத்துவமனை ஒன்று இருக்கிறது. தற்போதும் முன்பிருந்த நிலையிலேதான் இருக்கிறது. அதற்குக் கட்டிடங்களைக் கட்டி, மருத்துவர்களை நியமித்து, இந்த அரசாங்க மருத்துவமனையை விரிவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டுக்குப் பேர்போன என்னுடைய ஆரணித் தொகுதியில் அரசாங்கம் சாய ஆலை ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல வீட்டு வசதி வாரியம் ஒன்றையும் ஆரணியில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலைகளுக்கு இந்த ஆண்டு நிறைய பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஆரணியில் ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பட்டுச் சேலைகளை நெய்வதற்கு மூலப் பொருளான “கோரா” சரியாகக் கிடைக்காத காரணத்தால், கர்நாடக அரசும் தமிழ்நாடு அரசும் கூட்டுறவு முறையிலே ஒரு விற்பனைச் சங்கத்தை ஆரணியிலே துவக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் பட்டுப் பூச்சி வளர்ப்பு மையம் ஒன்றை ஆரணியிலே ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முற்போக்கானத் திட்டங்களை இந்த அரசு தயாரித்து அதனுடைய பலன்கள் மக்களுக்குச் சென்று அடையவேண்டுமென்று நிறையத் திட்டங்களைத் தயாரித்து அந்தப் பலன்களை தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும், பல திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு ஏழையெளிய மக்களைக் காப்பாற்றுகின்ற அரசாக இந்த அரசு அமைந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த அரசினுடைய முற்போக்கானத் திட்டங்கள் மக்களைச் சென்றடையக் கூடாது என்று சில கட்சிகள் சில தவறான பிரச்சாரங்களைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதையும் மீறி, அரசாங்கம் போடுகின்ற திட்டங்களின் பலன்கள் மக்களைச் சென்று அடைய ஆரம்பித்து விட்டன. அவர்களெல்லாம்



1989 மே 4

[திரு. ஓ. சி. தயாளன்]

வாயார இந்த அரசை வாழ்த்துகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்த்தோடு என்னுடைய வாழ்த்தையும் இணைத்து என்னுடைய உரையை முடிப்பதற்கு முன்னால் ஒரு பாடல் வரியை நினைவு கூர்ந்து என் உரையை முடிக்கிறேன். “ஆயிரம் கைகள் மறைத்து நின்றாலும் ஆதவன் மறைவதில்லை” என்பது போல இந்த அரசினுடைய திட்டங்களை, இந்த அரசினுடைய சீரிய சிறப்புகளை யாராலும் மறைக்க முடியாது என்று கூறி, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, உரையை முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

7. விதி 110-இன் கீழ் மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரின் அறிக்கை

முதலமைச்சர் பிறந்தநாளையொட்டி இலவச கண் சிகிச்சைத் திட்டங்களைத் துவங்குதல் குறித்து

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பெர்னமுடி எஸ்கிற தெய்வகிராமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விதி 110இன் கீழ் இந்த அறிக்கையை அவ்வ முன் வைக்கிறேன்:

“கண் பார்வையற்றவர்களுக்கு இலவச கண் சிகிச்சை அளிக்கும் நோக்கத்தோடு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் தனது முந்தைய பதவிக் காலத்தில் தமிழ்நாடு முழுவதும் பல்வேறு முகாம்களை நடத்தியதை நாம் நன்கு அறிவோம். அதை விரிவுபடுத்தும் எண்ணத்தோடு இந்த ஆண்டு கலைஞர் அவர்களின் பிறந்த தினமான ஜூன் 3 ஆம் தேதி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு இடத்தில் இலவசக் கண் சிகிச்சை முகாம் நடத்துவது என்று இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

மேலும், இந்த ஆண்டில் சென்னை, செங்கை-அண்ணா, திருச்சி, மதுரை ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களையும் கண் புரையற்ற மாவட்டங்களாக (கேட்டராக்ட் ப்ரீ டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ்) அறிவித்து, இந்த நோயை அந்த மாவட்டங்களில் இல்லாமல் செய்வது என்றும் படிப்படியாக மற்ற மாவட்டங்களிலும் இதை விரிவு படுத்துவது என்றும் இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.”

மேலும், கண் சிகிச்சைக்காக நீண்டகாலமாகப் பணியாற்றி வரும் தனியார் கண் மருத்துவமனைகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்று இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

[1989 மே 4]

6. மானியக்கோரிக்கைகள் 1989—90—விவாதமும்  
வாக்கெடுப்பும் (தொடர்ச்சி)

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, சட்டமன்றம், சட்டமன்ற வளாகம், தேர்தல் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளை மிகக் குறுகிய நேரத்திலே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

சட்டமன்றத்திலே பேசுகின்ற பேச்சுக்கள், எடுத்து வைக்கின்ற கருத்துக்கள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு துறைகளிலே இருக்கின்றவர்களுடைய மனதிலே பட்டு, அவை செயல்வடிவம் பெறுகின்றன என்பதை நாங்கள் தெரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கல் வேண்டும். இங்கே பேசுகின்ற பேச்சுக்களை எல்லாம்—அதில் வருகின்ற வினாவாக இருந்தாலும் சரி, கருத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, ஆலோசனையாக இருந்தாலும் சரி—அவைகளுக்கு என்ன பதில் அல்லது நீங்கள் சொன்னதிலே எது சரி, எது சரியில்லை, எது பொருந்தும், எது பொருந்தாது என்பதை நாங்கள் அறிவதற்கு உரிய ஒரு வாய்ப்பினை முதலிலே ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு இந்தப் பேரவை முடிவு செய்ய வேண்டும்; இந்த அமைச்சரவை முடிவு செய்ய வேண்டுமென்ற வேண்டு கோளுடன் எனது செய்தியைத் தொடங்க விரும்புகிறேன்.

அண்ணா சாலையிலிருந்து பேரறிஞர் அண்ணா சிலையைத் தாண்டி நீங்கள் உள்ளே வருகின்ற வளாகம் வரை நமது சட்ட சபை சபாநாயகருடைய பொறுப்பிலே இருக்கிறது. அந்த வளாகத்திற்குள்ளே நீங்கள் வருகிற நேரத்தில் இடதுபுறம் பார்த்தால் நிலத்தடியிலே இருந்து குருடாயில் வந்து மேலே பொங்கி வருவது போன்ற ஒரு தோற்றம் நமக்குக் கிடைக்கும். இங்கே கூட எண்ணெய் கிடைக்கிறதோ என்ற ஆச்சரியம் வரும். ஆனால், உண்மையிலேயே அது என்னவென்று சொன்னால் மக்கள் சிறுநீர் கழித்த இடம் அது.

அதைத் தாண்டிப் போகிறோம் என்று சொன்னால் ஒரு இடத்தில் குளம் இருந்த இடம் இப்போது அது மண்ணாகத்தான் கிடக்கிறது. உள்ளே இப்போது குப்பை கொட்டி நிரப்பப்படுகிறது. அதைச் சுற்றி இருக்கிற சுவர்கள் எல்லாம் பாளம், பாளமாக வெடித்து நிற்கின்ற, ஏன் கீழே விழவில்லை என்றால் அதிலே சுவரொட்டி ஒட்டப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் ஒட்டிய சுவரொட்டிகள் அதைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அதைத் தாண்டி நீங்கள் போனால்—நான் ஏற்கெனவே 7ஆவது அவையில் இருந்த சபாநாயகருக்குக் கடிதம் எழுதினேன். 8ஆவது அவையில் இருந்த சபாநாயகருக்கும் கடிதம் எழுதினேன், இந்த அரசினர் தோட்டம் பற்றி. ஏனென்றால் ஒரு காலத்திலே உள்ளே வருவதற்கே ஒரு அச்சமும் ஆச்சரியமும் வினாவும் வியப்பும் கலந்த எண்ணம், பயபக்தி அங்கே உள்ளே நுழைகின்றவர்களுக்கு வரும். இப்போது அப்படி இல்லை.



1989 மே 4]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

யார், யாரோ வருகிறார்கள், போகிறார்கள். அது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். ஆகவே, அங்கே வாயில் காப்போர் ஒருவர் தேவைப்படுகிறார்.

நீங்கள் அதைத் தாண்டி உள்ளே வருகிற நேரத்தில்—முன்பு நான் ஏன் சபாநாயகருக்குக் கடிதம் எழுதினேன் என்று சொன்னால்—அதிகாலையிலே உலா போகிறபோது, நடையாக, கால் நடையாக போகிற நேரத்திலே, உடற்பயிற்சிக்காகச் செல்கிற நேரத்தில் ஏராளமான ரிக்சாக்கள், ஆட்டோ ரிக்சாக்கள், சைக்கிள்கள் அங்கே வரும். அவைகளை அங்கே நிறுத்திவிட்டு, அதிகாலையிலே பேர்வது எங்கே என்று பார்த்தால் அங்கே இருக்கிற செடிகள், கொடிகள், புதருக்குள் பின்னாலே போய் ஆளுக்கு ஒரு சுருட்டோ பீடியோ சிகரெட்டோ பற்ற வைத்துக்கொண்டு ஏதோ விடுதலைப் போராளிகள் போல, அங்கே கொரில்லாக்களைப் போல உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பார்கள். தங்களுடைய மலம் ஜலம் கழிக்கும் இடமாகவும் அது இருக்கும். இதை எல்லாம் அவர்கள் காணவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கடிதம் எழுதினேன். இப்போது அந்தப் பழக்கத்தை எப்படியோ பெரும்பாலும் தடுத்து விட்டார்கள். எப்படி என்றால் அப்படி வருகின்றவர்களைத் தடுத்து அல்ல; அங்கே இருக்கிற செடிகொடிகளை வெட்டிவிட்ட காரணத்தால் இப்போது யாரும் உட்கார முடியாத சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசினர் தோட்டம் என்று சொன்னால் அது தோட்டமாக இருக்கிறதா? கொஞ்சநாள் கழித்து அது பொட்டல் காடாக மாறிவிடும் என்று சொல்லுகின்ற வண்ணம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

இரவு நேரத்திலே போதிய வெளிச்சம் கிடையாது. இன்னும் சொல்லப்போனால் அங்கே இருக்கிற பாதை நமக்குப் பழக்கப்பட்ட பாதைதானே என்று காரை செலுத்திக்கொண்டு போனால் நடுவழியிலே திடீரென்று “ஸ்பீட் பிரேக்கர்” போலே ஏதாவது தோன்றும். என்ன என்று பார்த்தால் அது மனிதனாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட நிலைமை அரசினர் தோட்டத்தில் இருக்கிறது.

அதைத்தாண்டி நீங்கள் வருவதாக இருந்தால், தேர்வாணைவாரியத்திற்கு எதிர்ப்பக்கத்திலே ஒரு பெரிய மரம் பட்டுப்போய் இருக்கிறது. பட்ட மரத்தைக்கூட நாம் அழகுபடுத்திவிடலாம். அதிலே ஒட்டுச் செடிகளை வைத்து “கிராஃப்ட்” பண்ணிவிடலாம். ஒரு மரத்தைக்கூட வெட்டக்கூடாது என்றால், பட்ட மரத்தைக்கூட வெட்டக்கூடாது அது உறுதியாக இருக்கின்ற வரையில். 100 ஆண்டு, 80 ஆண்டு, 70 ஆண்டு உள்ள மரங்கள் தான் இன்றைக்கு அங்கே நிற்கின்றனவே தவிர, சிறு மரங்கள், நாற்றுகள் அங்கே வைக்கப்படுவதே இல்லை.

(முற்பகல் 11-10)

அரசினர் தோட்டம் என்கிற அந்தப் பெயரையே அது இழக்கிற சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இங்கே பக்கத்திலே நமது சுற்றுலா அமைச்சர்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1989 மே 4]

அவர்கள் இருக்கிறார்கள். சுற்றுலாவுக்கென்று அங்கே ஒரு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே சில பேருந்துகள் நிறுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. அதிகாலை நேரத்தில் போகிறபோது அவர்கள் வருகிற வேகத்தைப் பார்த்தால் மிக பயங்கரமாக இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல. கலைவாணர் அரங்கின் கோட்டைச் சுவருக்கும், புது சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியின் கோட்டைச் சுவருக்கும் இடையில் எப்போதும் 3, 4 எண்ணெய் லாரிகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை ஏன் அங்கே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது தெரியாது.

அங்கே இருக்கின்ற உணவு விடுதிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற இடத்தைத் தனியார் பஸ் ஸ்டாண்டாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாள்தோறும் அங்கே ஒரு பஸ் பகல் நேரத்தில் நிற்கும். இரவு நேரத்திலே புறப்பட்டுப் போகும். இதெல்லாம் அரசினர் தோட்டத்தில் இருக்கின்ற நிலை.

அதைப்போலவே தேர்வாணையகத்தைத் தாண்டி வந்தால், இராஜாஜி ஹாலுக்குப் பின்னாலே ஒரு பெரிய ‘‘இம்போஷிங் பில்டிங்’’ என்ற வகையில் எழுச்சியோடு ஏற்றத்தோற்றத்தோடு கம்பீரமான கட்டடமாக ஒன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கட்டிடம் அழகு ஒழுக்கம் இருக்கிறது. முன்பெல்லாம், 1980லே எல்லாம் அங்கே உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள். பழைய உறுப்பினர்கள் அங்கே தங்கி, பழைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதி என்று கூட அதை அழைப்பது உண்டு. இப்போது அங்கே உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்களா என்பது தெரியாது. அந்த அழகான கட்டிடத்தின் மேல் இடிதாங்கி இருந்துகொண்டிருக்கிறது, இடி விழுந்து அது கிழே விழுந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக. ஆனால் இப்போது இடிவிழாமலே கூட அந்தக் கட்டிடம் இடிந்து விழுகிற நிலைமையில் இருக்கிறது. அதைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டியது நம்முடைய கடமை. அங்கே இருக்கிற விடுதிகளுக்குப் பெயர் சொல்கிறபோது ஒன்று பழைய விடுதி; இன்னொன்று புதிய மாடி விடுதி; இன்னொன்று ‘எர்ஸ்ட்லெய்ஸ்’ நியூ ஹாஸ்டல், அதாவது முன்னைய புதிய விடுதி என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் மாற்றி ஒருவருடைய பெயரை வைத்து விட்டால் கூட தவறு இல்லை. எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், சேரன் விடுதி, சோழன் விடுதி, பாண்டியன் விடுதி என்று கூட பெயரை வைத்துவிடலாம் என்று சொல்கிற ஒரு ஆலோசனையை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சட்டசபைக்குள்ளே வந்துவிடுகிறோம். காலம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் நான் வேகமாக வருகிறேன். சட்டசபைக்குள்ளே வருகிறபோது பார்த்தால் இந்த இடம் இராணுவத்தினுடைய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. எனவே எல்லாமே நாம் செய்துவிட முடியாது. இங்கே என்ன நடக்கிறது என்று சொன்னால் அகன்ற பெரிய பெரிய லாரிகள் திடீர் திடீரென்று வருவதைப் பார்த்தால் ரொம்ப ரொம்ப அச்சமூட்டுவதாக இருக்கிறது. உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமல்ல; பொது



1989 மே 4] [திரு. குமரி அனந்தன்]

மக்களுக்கு மட்டுமல்ல; அமைச்சர் பெருமக்கள், முதலமைச்சர் ஆகிய அத்தனைபேருக்கும் அச்சம் ஊட்டுகிற வகையில் தான் அவை வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவை வருவதைத் தடுக்க முடியாது. ஆகால் போர் நினைவுச் சின்னத்திற்கும், நமது நுழைவாயிலுக்கும் இடையிலே அகழியிலே ஒரு பாலம் போலே போட்டு அவர்களுக்குத் தனி வழி ஒன்று கொடுக்க முடியுமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். சம்பந்தப்பட்டவர்களோடு அது குறித்துப் பேச வேண்டும். அது நமது கட்டுப்பாட்டில் இல்லை என்பது எனக்குத் தெரியும்.

அதைப்போல கார் விடுகிற இடத்தைப் பார்த்தால் அமைச்சர்களுக்கு என்று சில இடங்களில் பாதுகாப்போடு அவர்களுடைய கார்களை நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். கார் ஒட்டிசளை வைத்திருக்கின்ற வசதி படைத்தவர்கள் அவர்களுடைய பார்வையில் விட்டு விடுகிறார்கள். எங்களைப் போன்றவர்கள் நாங்களே ஒட்டிக்கொண்டு வருகிற கார்களை—கை ஒடித்த நிலையிலேயும் இப்போது நான்கைந்து நாட்களாக கார் ஒட்டுகிற நிலைக்கு எனது கை உதவுகிறது—நிறுத்துவதற்கு இடம் இல்லாமல் சிரமப்படுகிறோம். 'செல்லப்படி ரைவிங்' செய்துகொண்டு வருகிற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கார்களை நிறுத்துவதற்கென்று பக்கத்திலே ஒரு இடம் வேண்டும். அப்படி இடம் வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல; நிழல் இல்லை. இங்கே சூடான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு அங்கே போகிறபோது கார் அனைத்தும் சூடாக இருக்கிறது. எனவே அதற்கு நிழல் கொடுக்கிற வசதி இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

மனுக்கள் கொடுக்க வருகிற அந்தப் பொதுமக்கள் தனியாக நிற்க இடம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வேலி போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அங்கே இருக்கை வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். சிமென்ட் பெஞ்சாவது போட்டுக்கொடுக்க வேண்டும். குடிநீர் வசதியாவது அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து உள்ளே நுழைகிறபோது உள்ளே இருக்கிற காவலர்களைப் பார்க்கிறபோது, பணியாட்கள் பலரையும் பார்க்கிற போது பெரிய போர்வைக்குள்ளே நுழைந்தவர்கள் போலே பெரிய சட்டை போட்ட சிறிய உருவங்களும், சிறிய சட்டை போட்ட பெரிய உருவங்களுமாக அவர்கள் தெரிகிறார்கள். ஏனென்று கேட்டால் சட்டையாக எங்களுக்கு கொடுத்து விடுகிறார்கள். துணியாகக் கொடுத்துவிட்டால் எங்கள் அளவுக்கு தகுந்தவாறு அழகாக நாங்கள் தைத்துக்கொள்வோம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இரண்டு வருடங்களுக்கு 4 இணை என்று கொடுப்பதற்குப் பதிலாக வருடத்திற்கு நான்கு இணை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் மற்ற உறுப்பினர்கள் கூறியதைப் போல அவர்களுக்கு எல்லாம், ஊதியத்தையும் மற்றைய படிகளையும்—மாலை வரையில் அவர்கள் காத்திருக்கின்ற காரணத்தால் எவ்வளவு தூரம் அவர்களுக்கு அதிமாக்கிக்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

1989 மே 4

கொடுக்க முடியுமோ அதைக் கொடுக்கவேண்டும். எல்லோரும் சொன்னதையே நானும் சொல்ல வேண்டாம் என்பதற்காக அதாவது காலத்தின் அருமை கருதி அவர்களுடைய வேண்டு கோளை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்பதை மட்டும் சொல்லி அடுத்த செய்திக்குப் போகிறேன்.

உள்ளே வருகிறபோது அங்கே நூலகம் வருகிறது. நூலகத்தில் நூல்கள் இருக்கின்றன, சரி. ஆனால் 'க்ளிப்பிங்ஸ்' என்று சொல்லப்படுகிற பத்திரிக்கை நறுக்குகள் இங்கே இல்லை. பத்திரிகை நறுக்குகள் மிக, மிகத் தேவை. இப்போது கூடங்குளம் என்று சொன்னால் அந்தக் கூடங்குளத்தைப் பற்றிய செய்திகள் அத்தனையும் நறுக்குகளாக அங்கே இருக்கவேண்டும். அப்படி செய்திகளை எல்லாம் நறுக்குகளாக அங்கே வைக்கவேண்டும் என்றால் இப்போது அங்கே இருக்கின்றவர்கள் போதாது. அதற்கென்று டெக்னிஷியன்ஸ், டெக்னிக்கல் அறிஸ்டென்ட்ஸ் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நிறையப்பேர் இருந்தால் தான் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்ய முடியும். அதற்கு உதவ வேண்டும்.

அடுத்து ஒரு ஜெராக்ஸ் மிஷின் இருந்தால் நல்லது. ஏதாவது ஒரு பெரிய புத்தகத்திலிருந்து அல்லது ரெஃபரன்ஸ் புத்தகத்திலிருந்து ஒரு பக்கம் எடுத்துக்கொண்டு போக வேண்டும் என்றால் புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டு போக முடியாது. எனவே ஜெராக்ஸ் மிஷின் இருப்பது மிகவும் தேவை என்று உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு செய்தி. அது என்னவென்று சொன்னால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கடமைகளை ஆற்றுவதற்கு அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சில செய்திகள், எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று தெரிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக, நூலகத்திற்கு வருகிற நூல்கள், வருகின்ற ஏடுகள் இவைகளிலிருந்து இன்னின்ன தலைப்பிலே இன்னின்ன தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன, இன்னின்ன தலைப்பிலே இன்னின்ன செய்திகள் வந்திருக்கின்றன என்ற அந்தத் தலைப்புகளின் தொகுப்பு ஒன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வாரம்தோறும் அனுப்ப முடிந்தால் அந்தக் குறிப்பிட்ட தலைப்பிலே வந்திருக்கிற நல்ல கருத்துக்களை அவர்கள் தேடி எடுத்துக்கொள்ள முடியும். நான் இந்த செயலகத்தைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு முயற்சியிலே நீங்கள் ஈடுபட வேண்டும் என்று உங்களை அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த செய்தியாக சொல்கிறேன். நாங்கள் இங்கே வருகிற போது, தண்ணீர் வசதி. பாராளுமன்றத்தில் எல்லாம் தண்ணீர் வைக்கின்றார்கள் என்றால், குடிதண்ணீர் வைக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் வடிகட்டிய தண்ணீர் ஒரு பக்கம் இருக்கும், வெந்நீர் ஒரு பக்கம் இருக்கும். வெதுப்பி ஆறவைத்த தண்ணீர் ஒரு பக்கம் இருக்கும். சாதாரணமாக தண்ணீர் என்று சொல்கிறோமே, அது ஒரு பக்கம் இருக்கும். பனி நீர் என்று சொல்கிறோமே



1989 மே 4]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

ஐஸ்வாட்டர், அது ஒரு பக்கம் இருக்கும். இவை அத்தனையும் வைத்துவிட்டால், உதவியாளர்கள் இல்லாமலேயே கூட நாம் சென்று குடித்துவிட்டு வருகின்ற வாய்ப்பு இருக்கும். அவைகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

அதே போல, சர்க்கரை ஆலை பற்றி பேசுகிறோம். வந்திருக்கின்ற பல உறுப்பினர்சன் தானே சர்க்கரை ஆலையாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே சர்க்கரை இல்லாத காபியை இங்கே கொடுப்பதற்கு சில ஏற்பாடுகளைச் செய்தால், விலைக்குத்தான் சும்மா இல்லை, அப்படி கொடுத்தால், அது நலமாக இருக்கும் என்று உங்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே சபைக்கு வருவோமானால் இது வேர்த்து விருவிருத்துக் கொண்டிருக்கின்ற இடமாக இருக்கிறது. அதற்கு மேலும் சில வசதிகளை கூட்ட முடிந்தால் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

சபாநாயகர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர் நடு நிலையிலேயிருந்து அவர் சிறிதுகூட வழுவுக்கடாது, நழுவுக்கூடாது என்பது நாம் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒன்று. சான்றாகச் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னால், ஒரு தடவை மௌலங்கர் அவர்களை பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு பெருமான் நினைவு தவறிய வகையிலே ஒரு சிறு குறிப்பு கொடுத்து தயவுசெய்து என்னுடைய அறையில் சந்தியுங்கள் என்று திரு. மவுலங்கர் அவர்களிடம், அப்போது இருந்த ஸ்பீக்கர் பாராளுமன்ற சபாநாயகர் அவர்களிடம் கொடுக்க, உடனே அவர் அந்த குறிப்புச் சீட்டிலே பின்னால் Speaker does not go anywhere other, must come to him, என்று அவர் எழுதிவிடவும், உடனே வருத்தம் தெரிவிக்கின்ற பாணியிலே ஒடோடி நேரு பெருமான் வந்து நினைவு தவறி நான் எழுதிவிட்டேன் என்று அவர் வருத்தம் தெரிவித்த செய்தியை எல்லாம் நாம் வரலாற்றிலே பார்க்கிறோம். எனவே சபாநாயகர் என்பவர் அனைவருக்கும் மேற்பட்டவர் என்பதிலே எந்தவிதமான ஐயமும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இன்னும் இரண்டே இரண்டு நிமிடங்கள் உள்ளன. உங்களுக்கு 12 நிமிடங்கள் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். 10 நிமிடங்கள் முடிந்து விட்டன.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனவே சபாநாயகர் அவர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இருக்கவேண்டும். எனவே இங்கேயும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இருக்கின்றார் என்பதை நிரூபித்துக்கொண்டிருக்கின்றார் நமது சபாநாயகர் அவர்கள். சில நேரங்களில் சபாநாயகர் அவர்கள், எந்தவிதமான கட்சிமாச்சரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவராக இருக்கவேண்டும். நான் சான்றுகள் சொல்ல வேண்டியதில்லை. சான்றுகள்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1989 மே 4]

சொல்லவும் கூடாது. ஒன்றை சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், திரு. செல்லபாண்டியன் அதே இடத்திலே சபாநாயகராக இருந்தார்கள், தடவை அவர் மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் வந்தது. அந்த நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தை எதிர்க்கட்சியினரும், அனைத்துக் கட்சியினரும் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது நல்லது என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். அந்த தலைவர்கள் எல்லாம் அப்படி ஒரு முடிவுக்கு வந்த ஒரு நேரத்திலேகூட, இந்த முடிவை எடுப்பதற்குக்கூட இந்த முடிவை நாங்கள் எடுக்கப்போகிறோம், அதற்காக நாங்கள் கூட்டேசப்போகிறோம், உங்களுடைய அறையை நாங்கள் இரண்டு நிமிடங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமா என்று சொன்ன நேரத்திலேகூட, செல்லபாண்டியன் அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். இதை ஒரு சான்றாகச் சொல்வதற்குக் காரணம் என்ன என்று சொல்வதால், அவர் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இருக்கவேண்டும், தனக்காகவும்கூட இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக இதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில், சில செய்திகளை வந்து சொல்கிறோம். வினா நேரம் என்று ஒருகாலத்திலே இல்லை. பிறகு வினா நேரம் ஒன்று கேட்கப்பட்டது, உரிமைகள் அதிகமாக வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். அதேபோல, இப்போது உரிமைகள் அதிகம் பெறவேண்டுமே தவிர வேறு ஒரு ஐயப்பாடும் எனக்கு இருக்கிறது. வரவர அது குறைந்துக்கொண்டு இருக்கிறதோ என்று சொல்கின்றபோது, ஒரு பக்கத்திலே அதிகமாகவும் உரிமைகள் எடுத்துக்கொள்வது போன்ற ஒரு தோற்றம் இன்னொரு பக்கத்தில் இருக்கிறது. உண்மையான கருத்துக்களை சொல்லவேண்டுமென்றால் அதைப்பற்றி சிந்தித்து சொல்ல வேண்டும் என்று இங்கே வருகின்றவர்களை நாம் குறுகிய காலத்திலே முடியுங்கள் என்று சொல்கிற நேரத்தில், முடிக்க வேண்டும் தான், எல்லோரும் டேச வேண்டும்தான், எல்லோரும் கருத்து வைக்கவேண்டும் தான், ஆனாலும்கூட சில கருத்துக்களை வைப்பதற்கு நேரம் இல்லாமல் போவதும், சிலவற்றை அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று சொல்வதும் எல்லைக்குட்பட்டும் இருக்கவேண்டும். ஆனால் சில நேரத்திலே எல்லாவற்றையும் நிறுத்துகின்றபோது நம்முடைய உரிமைகளே கூட சில நேரங்களிலே குறைகிறதோ என்று சொல்கின்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. அதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும் என்று நான் உங்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, இங்கே பேசிய உடனே அமைச்சர்கள் பதில் சொல்வது என்பது முடியாத காரியம். இப்போது செய்கிறார்கள். ஆற்றல் மிக்க அமைச்சர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் செய்கிறார்கள். இதில் நான் ஒரு ஆலோசனையை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆலோசனையாக பணிவோடு முன்னால் வைக்கிறேன். ஒரு தடவை ஒரு மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசி விட்டால், பேசுகின்றவர்கள் எல்லாம் இன்று பேசிவிடவேண்டும் பதில் சொல்கின்ற அமைச்சர் பறுநாள் காலையிலே அதனைத்



1989 மே 4/6

[திரு. குமரி அனந்தன்]

தொடங்கவேண்டும். அது விடையாக நேரத்திற்கு முன்னாலேயோ பின்னாலேயோ என்பது வேறு. அப்போதுதான் இங்கே பேசியவர்கள் என்ன என்ன கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள் என்று அவர்கள் நிறுத்தப்பார்த்து, சரியா தப்பா என்று உறைத்துப் பார்த்து பதில் சொல்லமுடியும். உதாரணமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது போலீஸ் மானியத்திலே இரண்டு நாட்கள் நடக்கின்றபோது முதல் நாள் டே ச்சுக்கு விளக்கமாக டில் அளித்த முதல்வர் அவர்கள், எல்லாவற்றிலும் ஆற்றல் பெற்ற முதல்வர் அவர்கள், முதல் நாள் பேசிய கருத்துக்களுக்கு பதில் அளித்ததைப்போல், இரண்டாவது நாள் பேசிய கருத்துக்களுக்கு எல்லாம் பதில் அளிக்க முடியாதது நேரம் குறைவு ஒரு காரணமாக இருந்தாலும்கூட அதிகமான தன்னுடைய நேரத்தை அதற்கு செலவிட முடியவில்லை என்பது இருக்கிறது. எனவே பேசுகின்றவர்கள் அத்தனை டேர்களும் ஒரு நாள் பேசி மறுநாள் அவர்களுடைய பதிலை இருந்து தொடங்குவோமானால், அவர்கள் இன்னும் சற்று சிந்திப்பதற்கும் துறையிலே இருந்து அவர்கள் பதிலைப் பெறுவதற்கும், கருத்துக்களை பெறுவதற்கும், வாய்ப்பு இருக்கும் என்கின்ற ஆலோசனையை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

இன்னும் இரண்டு செய்திகள். இங்கே நம்மைப் போலவே இன்னும் சொல்லப்போனால் நம்மைவிட அதிகம் முன்னாலே வந்திருந்து, செய்திகளைச் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கு இப்போது 25 பஸ் பாஸ்கள்தான் கொடுக்கப்படுகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். அதைச் சற்று அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அதைப்போல அவர்கள் இங்கே இருந்து சில நேரங்களில் அதிகநேரம் தாமதித்துப் போக வேண்டி இருப்பதால், அவர்களுக்கு இடம் கொடுப்பது என்பதைப் பொறுத்தவரையில், சைதாப்பேட்டைக்குப் பின்னாலே இருக்கும் இடத்திலே அவர்கள் தங்களுக்கு வீடு கிடைக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அதை நங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே இருக்கின்ற பத்திரிக்கையாளர்களுடைய அறை இருக்கிறதே—It is cramped—இடம் இல்லாத காரணத்தாலே சிலர் நின்று கொண்டிருக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அதைப்போல் டெலிபோன் வசதிகள் இல்லை. அதைச் சற்று அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களைப் பற்றி 2 வார்த்தைகள். இப்போது ரெயில்வே கூப்பன்கள் என்பதற்குப் பதிலாக டணம் கொடுக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி, ஆனால் பஸ் பாஸ் வைத்திருக்கிறவர்கள் அந்த பஸ் பாசை சரண்டா செய்துவிட்டால், அதற்குத் தகுந்தாற்போல ஒரு காம்ப்னேசஷன் கொடுக்க முடியுமா, அதற்கு ஒரு ஈடு கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஏற்கெனவே இருக்கின்ற ரெயில்வே கூப்பன்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் டணம் போதாது. இன்னும் அதை அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும். இப்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1989 மே 4]

போது சான்றாக என்னை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நான் சாத்தான்குளம் போய் வர வேண்டுமென்றால், நாம் கொடுக்கும் பணத்தில் எத்தனை முறை போய் வர முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். சேப்பாக்கத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்கு வேறு, பூங்கா நகரிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு வேறு. அங்கே இருப்பவர்கள் என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றி சற்று சிந்தித்துப் பார்த்துக் கொண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து. ஏராளமான மனுக்கள் வருகின்றன. வருகின்ற தபால்களுக்கெல்லாம் நாங்களே அஞ்சல் தலை ஒட்டிக்கொண்டிருந்தால் அது முடியாது. இப்போது கிரமத்தின் பேரிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தயவு செய்து அஞ்சல் தலைகளை சர்வீஸ் ஸ்டாம்பு மாதிரியோ அல்லது பீர்-மெய்ட் மாதிரியோ ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

அதைப்போல, தொகுதியிலே அலுவலகம் வைத்து நடத்து, செயலாளர்களுக்கு அந்த அலுவலகக் கட்டிடத்திற்கு உரிய வாடகை இவைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். (மணி அடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குறிப்பிட்ட நேரத்திலே முடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு நிமிடத்திலே முடியுங்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : நான் தொகுதியிலே சுற்றுப் பயணம் செய்ய வேண்டுமென்றால், என்னுடைய தொகுதி 102 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ளதாக இருக்கிறது. இதிலே சுற்றுப் பயணம் செய்ய வேண்டுமென்றால், தயவு செய்து உங்களை நான் இந்த அவையின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாலுக்கா ஆபீசில் அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபீசில் இருந்து, சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் தொகுதியில் சுற்றுப் பயணம் செய்யும்போது ஜீப்பை எடுத்துக்கொள்ளலாம், அதற்கு 50 லிட்டர் பெட்ரோலை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் ஒரு தடவை கூட ஜீப் எடுத்ததில்லை அந்தப் பெட்ரோலைப் பயன்படுத்தியதில்லை. காரணம் வசதியிருக்கிறது என்பதல்ல. நாம் எடுத்தால் அவர்களுக்கு வசதிக் குறைவு ஏற்படுகிறது. எனவே அவர்கள் சிரமப்படுகிறார்கள். எனவே மாதத்திற்கு சில நாட்களாவது ஒரு ஜீப்பும், அதற்கு எவ்வளவு பெட்ரோல் தேவையோ அவ்வளவு பெட்ரோலையும் கொடுக்க வேண்டும். கவர்மென்ட் கூப்பன் மூலம் பெட்ரோல் வழங்கட்டும், பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில்லை. அப்படி சுற்றுப் பயணம் செய்ய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதைப்போல எம்.எல்.ஏக்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்யும்போது பஞ்சாயத்து யூனியனிலே இருக்கும் அலுவலர்கள் சில நாட்களாவது உடன் அவர்களுடன் போவது மிகவும் நல்லது. அப்போதுதான் உடனுக்குடன் தங்களுடைய பணியைச் செய்ய முடியும்.



1989 மே 4]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

சுருக்கமாக ஒரே வரியில் முடிக்கிறேன். அருமைக்குரிய பெருமக்களே, இங்கேயுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய விடுதி, அறை இருக்கிறதே அங்கே There is no privacy எல்லாமே ஒன்றாக இருக்கிறது. இப்போது பலவிதமான திட்டங்களைப் போட்டு நீங்கள் காரியங்களைச் செய்யும் காரணத்தாலே, ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இப்போதிருக்கும் அறைக்குப் பின்னாலேயே ஓர் அறையைக் கட்டி, அத்துடன் இணைத்து, அவர்கள் தனியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாடு ஹவுஸ் என்று டெல்லியிலே இருக்கிறது. எம். எல். ஏ. வாக இருக்கிறவர்களிடம் 15, 20 ரூபாய் வாடகை வாங்குகிறார்கள். எக்ஸ்-எம்.எல்.ஏ.க்களிடம் 200 ரூபாய் வாடகை கேட்கிறார்கள். பாவம் அவர்கள், அது வேண்டாம் அதற்காக அங்கே எக்ஸ். எம். எல். ஏக்கள் நிரந்தரமாகக் குடியிருக்க மாட்டார்கள், குடியிருக்கக் கூடாது. வருஷம் இத்தனை நாட்கள் அவர்களுக்கு எம். எல். ஏ-க்களுக்கான கட்டணத்தில் கொடுக்கலாமா என்பது பற்றி அரசு சிந்தித்துப் பார்த்தால் நல்லது. அதைப்போல அவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எம். பி. பென்ஷன் வாங்குகிற காரணத்தாலே சட்டமன்ற உறுப்பினர் பென்ஷன் கூடாது என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. இரண்டும் கொடுத்தால் தவறில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்போல இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் அவர்கள் நல்ல முறையில் பணி செய்ய ஊக்கமளிப்பதாக இல்லை என்ற கருத்து எல்லோர் மத்தியிலும் இருக்கிறது. அந்தக் கருத்து எல்லோர் மத்தியிலும் இருக்கிறது என்பது எல்லோருடைய கண்களும் அகன்று விரிகின்ற காரணத்தாலே எனக்குப் புரிகிறது. அதை இந்த அவையினுடைய கருத்தாக அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு துணை சபாநாயகர் அவர்களே, தேர்தல், சட்டமன்றப் பற்றிய மான்யக் கோரிக்கை மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதலில் நன்றி சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தேர்தலில் வெற்றிபெற்றால்தான் நாம் சட்டமன்றம்பற்றி இங்கே வந்து பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். இன்றையதினம் நாட்டில் தேர்தல் நடைமுறையானது சரியான முறையில் இல்லை. தேர்தல் நடக்கிறது. அதில் எல்லாக் கட்சிகளும் நிற்கின்றன. எத்தனையோ சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டுத் தான் நாம் தேர்தல்களை நடத்துகிறோம். தேர்தலில் நிற்பவர்கள் இவ்வளவுதான் செலவழிக்கலாம் என்ற ஒரு அளவு இருக்கிறது. நாம் எவ்வளவோ செலவழிக்கிறோம். இவ்வளவுதான் செலவழிக்கிறோம் என்று கணக்கே இல்லை. ஆனால், கடைசியில்

[திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1989 மே 4]

நாம் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு இவ்வளவுதான் செலவானது என்று எழுதிக் கொடுத்துவிடுகிறோம். எவ்வளவு ரூபாய் செலவானாலும் சரி கணக்கு கொடுக்கிறபோது ரூ. 35,000 தான் செலவானது என்று எழுதிக் கொடுக்கிறோம். இதுதான் இன்றைய நிலை. ஒழுங்காக தேர்தல்கள் நடக்க வேண்டுமென்றால் சட்டமன்றத் தேர்தல்களானாலும் சரி — பார்லிமென்ட் தேர்தலானாலும் சரி, வாகன வசதியிலிருந்து போஸ்டர் அடித்துத் தருவதிலிருந்து சகலத்தையும் — சர்க்கார் பொறுப்பிலேயே செய்து தர வேண்டும். எல்லோருக்கும் பொது வாக இவ்வளவு ரூபாய் என்று நிர்ணயம் பண்ணிவிட்டு பெரிய கட்சிகளுக்கு இவ்வளவு, பணம் உள்ள கட்சிகளுக்கு இவ்வளவு—பணம் இல்லாத கட்சிகளுக்கு இவ்வளவு என்று இல்லாமல்—மொத்தத்தில் நியாயமாக ஒரு தொகையை நிர்ணயம் செய்து செலவழிப்பது நல்லது. கட்சிகள் எல்லோருக்கும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். அரசியல் கட்சிகளுக்குத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். இண்டிபென்டண்ட்ஸ்களுக்கு செலவு செய்ய வேண்டியதில்லை. அலுதப் போராவே இவர்களுக்கு வாகன வசதியைக்கூட செய்து கொடுக்க வேண்டும் தேர்தல்போது எல்லோருமே ஒரு வீட்டுக்கு எதிரே போய் எம். எல். ஏ.வுக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று கேட்கிறோம். இதையெல்லாம் மாற்றி ஒரு சீரான முறையில் நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஒரு வாரத்திற்கு முன்னாள் ஓட்டுச்சாவடிக்கு வருவதற்கு வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று மனு கொடுத்தால் சர்க்காரிலேயே ஏற்றிக்கொண்டு வந்து விடுகிறமாதிரி நிர்ணயிக்கவேண்டும். இதுமாதிரி செய்தால் உபத்திரவம் இருக்காது கஷ்டம் இருக்காது. அதையெல்லாம் தாண்டி இப்போது நாம் ஜெயித்து சட்டசபைக்கு வந்துதிட்டோம். அதற்குப் பிறகு இருக்கிற கஷ்ட நஷ்டங்களையெல்லாம் திரு குமரி அனந்தன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். கொஞ்சம் வேகமாகச் சொல்லிவிட்டார். காரணம் அவருக்கு டைம் கொடுக்கவில்லை. அதைப்பற்றி நான் வருத்தப்படுகிறேன். மெதுவாக அவர் பேசி இருக்கலாம். நம் சட்டப் பேரவையில் இருக்கிற எல்லோருக்காகவும் நாம் பேசுகிறோம். இன்றைக்கு அவர் சபாநாயகராக உட்கார்ந்து இருக்கலாம். நாளைக்கே கீழே வந்து உட்கார்ந்து விட்டால் நமக்கும் அந்தச் சலுகைகள் வேண்டாமா என்று அவர்களும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து அவருக்கு பேச டைம் கொடுத்திருக்க வேண்டும்.

அடுத்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மாநகராட்சிகளுக்குத் தேர்தலை அறிவித்திருக்கிறார். ரொம்ப நாட்களாக நடக்காத தேர்தலை இப்போது அறிவித்திருக்கிறார். ரொம்ப சந்தோஷம். மக்கள் விரும்புகிறார்கள். இருந்தாலும், வருங்காலத்தில் வர இருக்கிற நிலைமைகளையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நேற்று பேப்பரில் பார்த்தேன். பார்லிமென்ட் தேர்தல் நடக்கும் என்றும் அது முன்னாலும் நடக்கலாம்—பின்னாலும் நடக்கலாம் என்றும் எழுதியிருக்கிறார்கள். எனக்கு



1989 மே 4] [திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

ஒரு பயம் இருக்கிறது. நாம் மாநகராட்சிகளுக்கு தேர்தலை அறிவித்துவிட்ட பிறகு அவர்கள் பார்லிமெண்ட் தேர்தலை அறிவித்துவிட்டால் அப்புறம் நம்முடைய தேர்தல்களின் நிலைமை என்ன ஆவது? நம்மைக் கேட்டுத்தான் அவர்கள் அறிவிக்கப் போகிறார்களா? என்றால் கிடையாது. கிட்டத்தட்ட அந்தத் தேர்தலும் வந்து கொண்டே இருக்கிறது. எனவே மாநகராட்சித் தேர்தல்களை கூடுமானவரை விரைவில் நடத்துவது நல்லது. ஆனால் இப்போது இருக்கிற இக்கட்டான சூழ்நிலையையும் யோசனை பண்ணி நடத்துவது நல்லது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக எக்ஸ். எம். எல். ஏ. இப்போதைய எம்.எல். ஏ. என்று இருக்கிற இரண்டு பேர்களின் நிலையைப் பார்த்தால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எம். எம். ஏ ஆக இருப்பதாலேயே அவர்கள் பெரிய மனிதர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அவ்வளவு எதற்கு? மந்திரிகளின் நிலையை எடுத்துக் கொண்டாலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. நீங்கள் என்ன சம்பளம் வாங்குகிறீர்கள் என்று இப்போதுதான் கேட்டேன். உத்திரப் பிரதேசத்திலே இருக்கிற ஒரு உறுப்பினருக்குக் கிடைக்கிற சம்பளம் கூட இங்கே மந்திரிக்கு இல்லை. நம் மந்திரிகள் சம்பளத்தைக் கேட்டால் எனக்கே வெட்கமாக இருக்கிறது. பீச் ரோடில் ஒரு பேங்கில் போய் பார்த்தால் அங்கே எல்லோருக்குமே ஏ. சி. வசதி. சாதாரணமாக 2 கிளார்க்குகள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் அவர்களுக்கு ஏ. சி. வசதி இருக்கிறது. இங்கே மந்திரி ரூம்க்குப் போனால் பங்கா கூட இல்லை. மின்சார மந்திரியைக் காணோம். ஏ.சி. டி.சி. எதுவுமில்லை. நமக்குக் கொள்கை இருக்கலாம். அதனால் கஷ்டம் இருக்கலாம். எனக்கு அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. நாட்டு நடப்பை நாம் உணர்ந்து நடக்க வேண்டும். அவர்களின் படியைக் கேட்டால் வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது -அளக்கிற படியாகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு சாமான்ய ஒட்டலுக்குப் போனால் கூட ஒரு சாப்பாடு ரூ. 25. என்கிறான். இதற்கெல்லாம் பொதுப் பணம் விரையமாக வேண்டுமா என்று கேட்கலாம். விரையமாக வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. பொதுப்பணத்தை சரியாகச் செலவு செய்யத்தானே நாம் வந்திருக்கிறோம். எப்படி சுருக்கமாகப் பொதுப் பணத்தைச் செலவழிக்கலாம் எப்படிக் கட்டுப்படுத்தலாம் என்று நல்லது சொல்லத்தானே வந்திருக்கிறோம்.

பெரிய பணக்காரன்கூட இன்றைக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. எல்லாவற்றிற்கும் சட்டதிட்டம் போட்டுவிட்டோம். அவர்களுடைய வருமானத்திற்கு ஒரு சீலிங் போட்டுவிட்டோம். ஒழுங்காக இன்கம்டாக்ஸ் கட்டினால் ஒழுங்காக வாழ முடியாது. ஏமாற்றுகிறவர்கள்தான் வாழலாம் என்று இருக்கிறது. நாம் சட்டமன்றத்திற்கு ஏமாற்றிவிட்டு வரவில்லை. எனவே எல்ல

[திரு.ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1989 மே 4]

உறுப்பினர்களுக்கும் — எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் — மந்திரிகள் உட்பட — நல்ல வசதி பண்ணி அவர்களுக்குள்ள மாத சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் நேர் வழியில் நடக்க முடியும். எவ்வளவு என்று நான் சொல்லவில்லை. நீங்களே தெரிந்து கொள்ள முடியும். நீங்கள் கொடுக்கிற ரூ. 1,500 சம்பளம் 2 நாளைக்குக்கூட வராது. படி கொடுக்கிறீர்கள். என்ன படி? வாசற்படிய்தான் அது. 2 நாள் காரில் போனால் எல்லாம் தீர்ந்து போய்விடும். இங்கே 234 எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கிறோம். இதில் 15 பேருக்குக்கூட கார் இல்லை. 15 கார்தான் நிற்கிறது. பாக்கி எம்.எல்.ஏ.-க்கள் எல்லாம் ஏகாதசி எம்.எல்.ஏ.-க்கள்தான்.

[முற்பகல் 11-30]

நீங்கள் கோமித்துக்கொள்ளாதீர்கள். ஏகாதசி என்றால் வசதி இல்லாத எம்.எல்.ஏக்கள் தான் தமிழ் நாட்டில் அதிகம் இருக்கிறார்கள். நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. இங்கு வெளியிலே இருக்கிற காரைப் பார்த்தால் தெரியும். இவர்கள் நிச்சயமாக ஆட்டோவில் ஏறவேண்டும், இல்லாவிட்டால் பஸ்ஸில் போக வேண்டும். பஸ்ஸிலே கூட நம்முடன் வருகிற கெஸ்ட்டுகள் முண்டியடித்து ஏறிக்கொள்கிறார்கள். நாம் நின்று கொண்டு தான் வரவேண்டி இருக்கிறது. அதுவும் நல்லதுதான்; நிற்பதால் பாதகம் இல்லை. அந்த அளவில் நம்முடைய நிர்வாகம் இருக்கிறது. என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

அடுத்து ஹாஸ்ட்டலைப் பற்றி. இன்றைக்கு சரியாக 3 ட்ரிப் அங்கு மேலே போய் வந்து இருக்கிறேன். “ஊசி முனையிலே வெட்டிய குளம் மூன்று, இரண்டு குளம் பாழ், ஒன்றில் தண்ணீரே இல்லை.” என்று ஒருவன் பாடுவான். ஹாஸ்ட்டலில் 6 லிஃப்ட்கள் இருந்தாலும் ஒன்றுதான் வேலை செய்கிறது. அதில் 10 அல்லது 12 பேருக்கு மேல் ஏறினால் அது நடுவில் நின்றுவிடுகிறது. அதிலும் 28 பேர் ஏறுகிறார்கள். நான் மூன்று ட்ரிப் போய் வந்தும் உள்ளே போக முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு அங்கே இருக்கிறது. வேறு ஒன்றும் அதிகமாகக் கேட்கவில்லை. அங்கு 234 பேருக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது? அதைப் பங்கு போட்டு 234 பேருக்கு பணமாகக் கொடுத்து விடுங்கள். அவர்கள் எங்கேயாவது தங்கிக் கொள்ளுங்கள்; நேரத்திற்கு வந்து சேர்ந்துவிடுங்கள் என்று சொன்னால் கூட நல்லபடியாக அமையும். அங்கு பண்ணுகிற செலவைக் கணக்குப் பார்த்தால், பதிலுக்கு வேறு எங்கேயாவது இரண்டு ரூம்களில் தங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் நல்லபடியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை; வாய்ப்பு நல்லபடியாக வருமென்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து நாளைக்கு சட்டப் பேரவையில் 5-ம் தேதி பொன் விழாக் கொண்டாட்டம் இருக்கிறது. இது நல்ல சங்கடமான் நிலைமை. நம்முடைய சிப் மினிஸ்டர் அங்கு போய் இருந்தால், பஞ்சாயத்துக்களுக்கு எல்லாம் என்னமோ அதிகாரம் கொடுக்கப்



1989 மே 4] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

போகிறார்களாமே, அந்த அதிகாரம் எப்படி நல்லபடியாகக் கொடுக்கப் போகிறார்களா, நிலைமை எப்படி இருக்கிறது. அது அரசியலாகப் போகுதா என்று கவனித்து இருக்கலாம். இது கூட வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. இப்போது முதியவர்களை வாழ்த்தப் போகிறார்கள்; அவர்களுக்கு எல்லாம் சால்வை போர்த்தப் போகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்து இந்த வளாகத்திலே பலர் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ராமசாமி இங்கே உட்கார்ந்து இருக்கிறார் பாருங்கள். செக்ரடரி ராமசாமி உட்கார்ந்து இருக்கிறார். இவர் எத்தனை வருடம் ஓர்க் பண்ணுகிறார். எனக்கு தலை கருப்பாக இருந்த போது வந்தார். இப்போது எனக்கு நரைத்துப் போய்விட்டது. அவர் 30 அல்லது 35 வருடமாக இருக்கிறார். அப்புறம் இங்கு டில்லி துரை என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அப்படி ஐந்து அல்லது ஆறு பேர் இருக்கிறார்கள். இவர்களும் நம்மோடு தான் இருக்கிறார்கள். எப்படி பழம் பெரும் மக்கள், எம்.எல்.ஏ.-கள் எல்லாம் இத்தனை வருடம் பணியாற்றினார்கள் என்று சொல்ல அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்தி வாழ்த்துகிறோமோ அதேமாதிரி இவர்களுக்கும் செய்ய வேண்டும். எல்லோரும் இவர்களிடம் தான் போவார்கள். சட்டமன்றம் நடக்காத போது கூட இவர்கள் தான் நல்லது, கெட்டதுக்கு பணியாற்றுகிறார்கள். 30 வருடமாக ஆபீசில் வேலை செய்பவர்கள் நான்கு அல்லது மூன்று பேர் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய பெயரையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் எழுதி, அவர்களும் நல்லபடியாக இருக்க வேண்டும்; அவர்கள் நன்கு உழைத்தவர்கள்; அவர்களையும் பாராட்ட ஒரு வாய்ப்பு நாளைக்குக் கூட கொடுங்கள். ஏனென்றால் நாளைக்கு 5 மணிக்கு விழா வந்து விடுகிறது. பொன் விழா என்று அதற்குப் பெயர். வெறும் விழா அல்ல; பொன் விழா.

இன்னொன்று, (மணி அடிக்கப்பெற்றது) எக்ஸ். எம்.எல்.ஏ. பற்றி. இன்றைக்கு நாம் இங்கே உட்கார்ந்து இருப்போம். நாளைக்கு நாம் எக்ஸ். எம்.எல்.ஏ.-வாக ஆக ரொம்ப நாள் ஆகப்போவதில்லை. சட்டமன்றத்திற்கு வந்த உடனே, இந்த எம்.எல்.ஏ. இறந்து போய்விட்டார்; எனவே ஒரு நிமிடம் எழுந்து நில்லுங்கள் என்கிறார். இறந்து போனால் நாம் என்ன சந்தோஷப்படவா போகிறோம்? இறந்து போனால் எப்போதும் அனுதாபம் இருக்கிறது. ஒரு நிமிடம் எழுந்து நில்லுங்கள் என்று சபாநாயகர் சொல்கிறார். அதுமாதிரி நாள் ஆக ஆக நாமும் போய்க் கொண்டு இருப்போம்.

சில பேருக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம். 300 ரூபாய் அல்லது 350 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்றால் சாமானியமாக இந்த 350 சம்பளம் நாட்டிலே கிடையாது. (மணி அடிக்கப்பெற்றது) சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடுகிறேன். எக்ஸ். எம்.எல்.ஏ. இப்போது படுகிற கஷ்டம் அதிகம். அவர் அதிக நாள் இருக்கப் போவதில்லை. எக்ஸ். எம்.எல்.ஏ.-க்கள் எங்களை விட வயதானவர்கள்; தாத்தாவாகப் போய்க் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களு

[திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சதர்] [1989 மே 4]

நல்லபடியாக இருக்கட்டும். அவர்களுக்கு இந்த விலைவாசியில் ஒரு கிளார்க்குக்குக் கொடுப்பது கூட இல்லை. சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்டில் ஒரு கிளார்க் 2 ஆயிரம் ரூபாய் வாங்குகிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு நிமிடம்.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சதர் : ஒரு நிமிடத்தில் என்ன செய்ய முடியும்? ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. விஷயம் நிறைய இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை எல்லாம் சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சதர் : என்ன கொடுக்கிறார்கள்? 300 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அது எதற்காவது உபயோகப்படுமா? உபயோகப்படாத ஒரு அர்த்தமற்ற பென்ஷன் தான் அவர்களுக்கு கிடைக்கிறது என்று எனக்குத் தெரிகிறது. அவர்களுடைய குடும்பம் வாழத்தக்க அளவுக்கு அல்லது அவராவது வாழக்கூடிய அளவில் நீங்கள் அதை நிர்ணயம் செய்யும்படியாகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் பஸ்ஸில் போக முடியவில்லை. எனக்கு பஸ் பாஸ் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். என்றால், நான் திருச்சிக்கு போய் வருவதற்கு 3 மாதம் ஆகிறது. ஒரு மாதம் தான் போய் இருக்கிறேன். ஒரு தடவை போனால் 3 தரம் படுத்துக்கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. ஆகையினால் எக்ஸ். எம். எல். ஏ.-க்கள் எங்கேயாவது பக்கத்தில் போய் வருவதற்கு பஸ் பாஸ் கொடுக்க வேண்டும். நம்முடைய எம். எல். ஏ.-க்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஒரு பஸ் பாஸ், குமரி அனந்தன் சொல்லியிருப்பது போல் வசதி களைச் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இருக்கிற எம். எல். ஏ.-க்களுக்கு படி வசதி மற்றும் சகலமும் கொஞ்சம் என்ன, நிறைய ஏற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களையும், இங்கேயும் பார்க்கும் போது நமக்கு மனம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதுபோல் ஏன் நாமும் இங்கு ஏற்றக்கூடாது? மற்ற மாநிலத்தில் மட்டும் யானைக்குப் பிறந்தவன்; நாம் மட்டும் பூனைக்குப் பிறந்தவனா? எல்லோருக்கும் 98½ டிகிரி தான். அவனுக்கும் 98½ டிகிரி தான் தெர்மா மீட்டர்; நமக்கும் 98½ டிகிரி தான் தெர்மா மீட்டர். அவனும் அந்த வகில் தான் பண்ணுகிறான்; நாமும் அந்த வகில் தான் பண்ணுகிறோம். ஏன் நமக்கு மட்டும் இந்தக் கஷ்டம்? இதை எல்லாம் நினைத்துப் பார்த்து—முதல்வர் இருப்பார் என்று பார்த்தேன், மெதுவாக அங்கே போய் இருக்கிறார். அவருக்கு காதிலே விழும் என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் அந்தக் கஷ்டங்களை யெல்லாம் தீர்க்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிறையச் செலவழிக்கிறீர்கள். எட்டு கோடி ரூபாய் தேர்தலுக்கு. மாநகராட்சித் தேர்தலை ஏன் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்த மாநகராட்சித் தேர்தல் நடக்கும்போழுது திடுதிப்பென்று பார்லிமெண்ட்



1989 மே 4] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சதர்]

தேர்தலை அறிவித்தால் நாம் செய்யும் செலவு முழுவதும் வேஸ்ட் அல்லவா? இதற்காக என்ன கார்பன் சேஷனா தரப் போகிறார்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சதர் : எனவே, இந்தத் தேர்தலை அறிவிப்பதை இன்னும் கொஞ்சம் நிதானப்படுத்தும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாநகராட்சித் தேர்தலை ஒத்திவைத்தால் கூட நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. எல்லோரையும் நீங்கள் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். இதோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதோடு முடித்து விடுங்கள். எல்லாம் சொல்லி விட்டார்கள்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவையினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, மானியக் கோரிக்கை எண்கள் 7 மற்றும் 8-இன் மீது என்னுடைய கருத்தை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டமன்றக் கூட்டம் நடைபெறுகின்ற நாட்களில், எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே கேள்வி கேட்பதோ, துணைக் கேள்விகள் கேட்பதோ, அல்லது கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள், எதிர்க்கட்சியினர் கொடுக்கின்ற ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் அல்லது மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் போன்றவற்றைத் தொகுதியிலே இருக்கின்ற பொது மக்கள் பத்திரிகைகளிலும், வானொலியிலும் அல்லது டி.வி.-யிலேயும் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பேசுகிறார்களா என்று மிக உன்னிப்பாகக் கவனிக்கின்ற ஒரு நேரத்தில் இந்தச் சட்டமன்றங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் உங்கள் மூலமாக நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

ஆனால் இன்றைய தினம் பத்திரிகைகளிலே, பல்வேறு பத்திரிகைகள், பல்வேறு மாதிரி செய்திகளை வெளியிட்டாலும்கூட, மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய சார்பில் நடத்தப்படுகின்ற டி.வி. ரேடியோவில் இந்தச் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளைச் சரிவரச் சொல்வதில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே பல நேரங்களில் ஏற்கனவே இருந்த நாங்களெல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகப் பணியாற்றிய காலங்களிலேயே இந்த சட்டமன்ற நிகழ்ச்சி என்கின்ற அந்த நேரத்தை அதிகப் படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் எழுப்பப்பட்டன. அப்பொழுதுகூட நம்முடைய அவை முன்னவரவர்கள் இதை நாங்கள் மத்திய அரசுக்கு எழுதி ஆவன செய்கிறோம் என்ற உறுதியையெல்லாம் அளித்தார்கள். ஆனால், இது ஏதோ பெரிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதைப்போன்று நினைத்துக்கொண்டு, இந்த வானொலியும், டி.வீ.-யும் சரியான முறையில் இந்த நிகழ்ச்சிகளை ஒலி பரப்புவதோ, ஒளி பரப்பு

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

[1989 மே 4]

வதோ இல்லை. அதுபற்றி நம்முடைய அவை முன்னவர்கள் எதிர்காலத்திலே அந்தத் துறைக்கு எழுதியோ அல்லது தொடர்பு கொண்டோ நல்ல முறையில் இந்த நிகழ்ச்சிகளை ஒலி, ஒளி பரப்புவதற்கு உண்டான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

அதே போன்று, தமிழ்நாடு அரசு செய்தி யானாலும் சரி, இங்கே கூட மானியக் கோரிக்கையில் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர்களெல்லாம் பதில் சொல்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகையைப் பற்றிய செய்தியைச் சொல்கின்ற பொழுது டி.வி.-யிலே நம்முடைய அமைச்சர்களுடைய படத்தையே கூடக் காண்பிப்பது இல்லை.

தேர்தலிலே நின்றபொழுதுகூட டி.வி.-யிலே யிருந்து எல்லோருடைய படத்தையும் அனுப்புங்கள் என்று சொல்லி, வெற்றி பெற்றவர்களுடைய படத்தைக் காண்பித்தார்கள். ஆனால் நான் நான்கு முறை தேர்தலிலே நின்றபொழுதும், இதுவரையிலே என்னுடைய படத்தை டி.வி.-க்கு அனுப்பியதில்லை. காரணம், அனுப்பியவர்களை அவர்கள் காண்பிப்பது இல்லை. அதனால் அது ஒரு வீணான தொந்திரவு என்கின்ற விஷயத்திலே அதை நான் அனுப்பவே இல்லை. அனுப்பியவர்களையாவது ஒழுங்காகக் காண்பித்தார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. அதனால் எதிர்காலத்திலே, அது மக்களுடைய ஆட்சியினால் நடத்தப்படுகின்ற ஒரு துறை என்பதை அந்தத் துறையும் நினைவு கூர்ந்து நல்லமுறையிலே அந்தச் செய்திகளை விமர்சனம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று இந்த அவை உறுப்பினர்கள் இந்த அவையிலே நாங்கள் மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுகின்ற பொழுது நம்முடைய பழைய அவை முன்னவர் நாவலர் அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குக் கூட ஒரு புதிய கூடம் கட்டப் போகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நம்முடைய முன்னாள் பேரவை தலைவரவர்களுக்குக்கூடத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். அவர்களுக்கு முன்பிருந்த சட்டப் பேரவைத் தலைவர், அதை பல வெளிநாடுகளுக்கெல்லாம் சென்று, எப்படி நம்முடைய அவைக் கூடம் கட்டப்பட வேண்டும் என்பதையெல்லாம் பார்த்து, தெரிந்து அறிந்து, வந்து, அதற்கான வேலைகள் நடைபெறுவதாகக்கூட இந்த அவையிலே அறிவிக்கப்பட்டது. அது என்ன ஆயிற்று என்று நம்முடைய அவை முன்னவரவர்கள் அறிவிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். நிச்சயமாக ஒரு புதிய கட்டிடம் — நம்முடைய பேரவைக் கூடம் கட்டப்படுவதற்கு நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று இன்னொன்று. இப்பொழுது, நாடாளுமன்றத் தொகுதியிலே ஆறு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய தொகுதியாக அது இருந்து வருகிறது. ஏற்கனவே இந்த அவை



1989 மே 4] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

யிலே ஒரு முறை அறிவிக்கப்பட்ட பொழுது நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசு ஒரு நாடாளுமன்றத் தொகுதிக்கு 7 சட்டமன்றத் உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுதுகூட 1,60,000 வாக்காளர்கள், இரண்டு இலட்சம் வாக்காளர்கள் என்று சட்டப் பேரவை தொகுதி மிக அதிகமான வாக்காளர்களைக் கொண்டிருக்கிறதுபொழுது எங்களைப் போன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பணியாற்ற முடியவில்லை. அந்த வகையில் எதிர்காலத்திலே தேர்தல் வருகின்ற பொழுது நம்முடைய நாட்டினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தலாம், அது 6 என்று இருப்பதை, ஒரு நாடாளுமன்றத் தொகுதிக்கு 7 என்று ஆக்கினால் இன்னும் அதிகமான பேர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுவதற்கு வசதி உண்டு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே கூட ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஜீப் அளிக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு. அது இரண்டு நாட்கள் போதவில்லை என்று நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். போதவில்லை.

[முற்பகல் 11-40]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, ஏழு என்று நிர்ணயித்தால் நம்முடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடைய எண்ணிக்கை குறையும். ஐந்து என்று நிர்ணயித்தால் தான் அதிகமாகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தவறுதலாகச் சொல்லிவிட்டார்கள்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : துணைத் தலைவரவர்களே தவறுதலாகச் சொல்லவில்லை. நான் இங்கே சொல்ல விரும்புவது, இப்போது ஆறு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட தொகுதியாக இருக்கின்ற போது 234 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வருகிறோம். அதை ஏழாக ஆக்குகிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையும் அதிகமாக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். 30 தொகுதிகள் என்கிறபோது ஏழால் பெருக்குகிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையும் அதிகமாகும். அதைத் தான் நான் சொன்னேன். ஏற்கெனவே இந்த அவையில் அப்படி அறிவிக்கப்பட்டு இருந்தது. அது என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல ஜீப் வசதி. இரண்டு நாட்களில் ஒரு தொகுதி முழுவதும் பார்க்க சொல்கிறார்கள். என்னுடைய கலசப்பாக்கம் தொகுதியில் நான் ஒரு முறை போய் வரவேண்டுமென்றால் 20 நாட்கள் வேண்டும். அப்போது தான் ஒரு முறை நான் அதைச் சுற்றிப்பார்க்க முடியும். ஜீப் பஞ்சாயத்து துறையி

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1989 மே 4]

லிருந்து தருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பல்வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஜீப் இருக்காது. இங்கே கூட எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். நாங்கள் ஏற்கனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்த போது ஒன்றியக் குழு இல்லை. பெருந்தலைவர்கள் இல்லை. இப்போது பெருந்தலைவர்கள் வேறு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த ஜீப் வழங்கப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே தனியாக 50 லிட்டர் பெட்ரோல் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற உத்தரவை வழங்கினார்கள். பழைய அரசாங்கம் அதை அளித்தது. அதையெல்லாம் நாங்கள் சரியான முறையில் பயன்படுத்திய காரணத்தால் தான் தெற்குதியில் கூட ஓரளவிற்கு நல்ல பெயரோடு மூன்றாவது முறையாக சட்டமன்றத்திற்கு வர முடிந்தது. உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னதைப் போல எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் கார் வசதி மற்ற வசதிகள் கிடையாது. வாடகை கார் வைக்க இயலாது. அந்த வகையில் ஜீப் அளிப்பது என்பது ஒன்று. ஜீப் இல்லாத இடங்களில், ஜீப் அளிக்க முடியாத நேரங்களில், நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வாடகை கார் ஏற்படுத்திக் கொண்டாலும் கூட பெட்ரோல் கூப்பனாக வழங்குவார்களானால் அந்தத் தொகைக்குப் பயன்படுத்தி நாங்கள் எதிர்காலத்தில் தொகுதியிலுடைய பணியை செம்மையாகச் செய்ய முடியுமென்று நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையில் நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும். இங்கே கூட தொகுதியின் தலைமை இடத்தில் அலுவலகம் கேட்டார்கள். ஏற்கனவே இருந்த அரசு ஒன்றிய அலுவலகங்களில் ஒரு அறை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போகிறபோது அமர்ந்து அங்கே இருக்கிற பொதுமக்களோடு தொடர்பு கொள்ள ஒரு வசதி ஏற்படுத்தியது. ஏனென்றால் தனியாக ஒரு கட்டடம் கட்டுவது என்றால் நடைமுறைக்கு வருவது சாத்தியக்கூறாக இல்லையென்று கருதுகிறேன். அந்த வகையில் நம்முடைய அரசு அந்த அறைகளை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தொடர்ந்து ஒதுக்க ஆணையிடலாம். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செல்கிற நேரங்களில் அங்கே அமர்ந்து அந்தப் பகுதி மக்களோடு வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள், மூன்று நாட்கள் என்று தொடர்பு கொள்வதற்கு அது வசதியாக இருந்தது. அதைத் தற்சமயம் எடுத்துவிட்டதாக நம்முடைய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கூட வருத்தப்பட்டார்கள். அதை மீண்டும் ஏற்படுத்திட நம்முடைய அரசு முயல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல அடுத்து நான் சொல்கிற கருத்தை ஏற்று நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல்வேறு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசுகிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை கீழே அமர்த்தி விட்டார்கள் என்று



1989 மே 4]

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

சொன்னார்கள். அந்த குறை எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் மனதிலும் இருக்கிறது. அதிலே சிலபேர் ஒன்றியக் கூட்டத்திற்கே செல்வதைக் கூட விட்டுவிட்டதாக அறிகிறேன். இதனால் அரசுக்கு தான் நஷ்டமே தவிர, மக்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அது உதவியாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பெருந்தலைவரோடு சேர்ந்து அமர்ந்து கூட்டம் நடத்த ஏற்கனவேயிருந்த அரசு விதித்த அந்த உத்தரவை ரத்து செய்து விட்டார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இப்போது அந்த மேடையில் ஒன்றியத்தினுடைய துணைப் பெருந்தலைவர், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஒன்றியத்தினுடைய அதிகாரிகள் எல்லாம் அமர்ந்து ஒன்றியத்தினுடைய காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இங்கே கூட நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களின் பேரவைச் செயலாளர் தெரிவித்தார்கள். முதலமைச்சருக்கு இரண்டு லட்சம் மனுக்கள் குவிந்தன என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை தான். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் போய் வந்தாலே ஒரு முறையில் பல நாற்றுக்கணக்கான மனுக்களை எங்களை நம்பி பொதுமக்கள் அளிக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலித்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு எழுதி, சட்டமன்ற உறுப்பினர் கையெழுத்திட்டு, சட்டமன்ற உறுப்பினர் சீல் போட்டு அனுப்புவது சிரமமான பணியாக இருக்கிறது. எங்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் இல்லாத காரணத்தால் இங்கே கூட காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத்தலைவர் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் சேர்த்து தான் சொல்கிறேன். இன்னும் சில நிமிடங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்றைக்கு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முடிக்க வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் பெட்ரோல், படி, சம்பளம் என்று பேசினால் எல்லா கட்சிக்காரர்களும் ஒட்டுமொத்தமாக ஆதரவு கொடுப்பார்கள். (குறுக்கீடு). நம் எல்லோருடைய கோரிக்கைகளையும் நிறைவேற்றுகிற வகையில் அவை முன்னவர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலில் சொல்வார்கள்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். நம்முடைய போன் கட்டணத்தை எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தில் உயர்த்தி விட்டார்கள்.

[1989 மே 4]

**திரு. பெ. சனிவாசன் :** பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்: இப்போது இந்தச் சம்பள உயர்வு என்பதே எல்லோருக்கும் உற்சாகம் தருகிறது. இந்தச் சம்பள உயர்வைப் பற்றி பொதுக்கூட்ட மேடையிலே நம்முடைய உறுப்பினர்கள் பேசி, பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

**திரு. பெ.சு. திருவேங்கடம் :** அந்தவகையிலே போன் கட்டணங்களை எல்லாம் இப்போது உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கான முறையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தரப்படுகிற அந்த போன் கட்டணத்தை உயர்த்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நான் பழைய உறுப்பினர். நேரம் ஆகிவிட்டது என்று பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இங்கே நம்முடைய பென்சனிலே ஒரு முறையை, பழைய செயலாளர், இந்தத் துறையில் செய்தார்கள். அது தவறு என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம். காரணம் ஒருவர் ஒருமுறை சட்டமன்ற உறுப்பினராக வருகிறார்கள் என்றால், அவர்கள் பென்சன் பெற வேண்டும் என்று சொன்னால், பதவி ஏற்று ஓர் ஆண்டுக்காலம் பணியாற்ற வேண்டும் என்று இப்போது விதி இருக்கிறது. இடையில் இந்த அவை கலைக்கப்படலாம். அல்லது வேறு காரணத்தினால் அவர்கள் போய்விட்டால், அவர்களுக்குப் பென்சன் இல்லை என்ற விதி தற்சமயம் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். ஒருவர் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டு, பிறகு 5 ஆண்டுக்காலம் பணியாற்றினாலோ, அல்லது ஒரு மாதத்திலே போனாலோ அந்த குறைந்தபட்ச பென்சனைப் பெறுவதற்கு உண்டான வசதியை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று இரண்டாவது, ஒருவர் ஒருமுறை — நான்கூட 1977-லே சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்தேன். அப்போது எனக்குத் தரப்பட்ட உறுதி 6 ஆண்டுக்காலம் நீங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்று சொன்னார்கள். 2-3/4 ஆண்டிலே எங்களை எல்லாம் அனுப்பினார்கள். பிறகு நான் 1980-லே இரண்டாவது முறை வருகிறபோது 5 ஆண்டுக்காலத்தை ஓர் ஆண்டாக எடுத்து, அந்த 5 ஆண்டுக்காலத்திற்கு நீங்கள் மினிமம் பென்சன் பெறுவதற்குத் தகுதியானவர் என்று அந்தக் கணக்கிலே சேர்க்கிறார்கள். இது ஒரு தவறான முன்னுதாரணம். அது நீக்கப்பட வேண்டும். மினிமம் பென்சன் 300 ரூபாய் என்றால், இரண்டாவது முறை வருகிறபோது, 5 ஆண்டுக்காலம் என்ற அந்தக் கணக்கை எல்லாம் விட்டுவிட்டு, ஒருமுறை அவர் பதவியேற்றால் ஒரு முறை என்று கணக்கிடவேண்டும். இரண்டாவது முறை வந்தால், இரண்டாவது முறை என்று கணக்கிடப்படவேண்டும். அப்படிக்கணக்கிட்டு குறைந்தபட்சம் 300 ரூபாய் என்கிற பென்சனை 500 ரூபாயாகவும், அதிகபட்சம் 600 ரூபாய் என்பதை 1,000 ரூபாயாக உயர்த்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.



1989 மே 4]

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

அதேபோன்று முன்னாள் உறுப்பினர்களுக்கு இப்போது மருத் துவப்படி மாதம் 400 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று தரப்படுகிறது. அவைகளைப்பெறுவதற்கு சிரமப்படுகிறார்கள். இதை ஆண்டுக்கு இவ்வளவு என்று கணக்கிட்டு அரசாங்கம் மருத்துவப் படியைத் தரவேண்டும்.

அதேபோன்று அவர்களுக்கு நீங்கள் மாநிலம் பூராவும் சுற்றுப் பயணம் செய்கின்ற அளவிற்கு பஸ் பாஸ் வழங்கவில்லை என்றாலும் அந்தந்த மாவட்டங்களிலே இருக்கிற போக்குவரத் துக் கழகங்களில் பயணம் செய்ய அவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் வழங்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று 81, 84, மற்றும் 85-லே எல்லாம் நம்முடைய பேரவை வளாகத்திலே பல்வேறு துறைகளிலே, இளநிலை எழுத் தாளர்களாக அல்லது மற்ற துறைகளிலே பணியாற்றியவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அதில் பதவி உயர்வு 1981-லே நியமிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார் கள். அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும்.

அதே போன்று தற்காலிகமாக 50-க்கும் மேற்பட்ட காவலர்கள் மற்றத் துறைகளிலே எல்லாம் பணியாற்றுகிறவர்களை எல்லாம் நிரந்தரப்படுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சென்னை யில் குடும்பம் நடத்தவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. 1980-லே வீட்டு வசதி வாரியத்திலே வாடகை அடிப்படையில் வீடு எனக்குத் தரப்பட்டு, நான் பணம் கூட 400 அல்லது 500 ரூபாய் கட்டியிருக்கிறேன். ஆனால், என்ன காரணத்தாலோ எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர் களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, வாடகை அடிப்படையிலான வீடு கிடைப்பதற்கு உண்டான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று எம். எல். ஏ.-க்களுக்கு அட்டெண்டர் அதாவது பியூன் அல்லது கிளார்க் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே அட்டெண்டரையாவது வைத்துக்கொள்வதற்கு, ஒன்று அரசுச் செலவில் அல்லது அந்தத் தொகுதியில் இருக்கிற ஒன்றியச் செல வில், இங்கே மாநகராட்சியிலே இருக்கிற உறுப்பினராக இருந் தால் மாநகராட்சிச் செலவில் வைத்துக்கொள்வதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, இவைகளை நம்முடைய மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் நிறைவேற்றவேண்டும், அதற்காக ஆவன செய்யவேண்டும் என்று அவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டு, இந்த நேரத்தை ஒதுக்கி யதற்காக பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1989 மே 4]

\*திரு. செ. நாரமுகமது : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வாய்ப்புக்கு நன்றி. முதன் முதலாக தேர்தல் குறித்து சில கருத்துக்கள். தேர்தல் என்பது மக்களுடைய அடிப்படையான வாக்குரிமையின் மூலம் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை நாட்டிலே நிலைப்படுத்துவதற்கு அமைக்கப்பட்ட ஒன்று. ஆனால் இன்றையதினம் என்னென்ன காரணங்களுக்காகவோ, தேர்தல் புறக்கணிப்புகள் தேர்தலிலே வாக்களிப்பவர்களுக்கு எல்லாம் அச்சுறுத்தல்கள் நடைபெறுகின்றன, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்காவண்ணம் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

குறிப்பாக என்னுடைய மாவட்டத்தில் ஒரு புதிய நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. கடந்த தேர்தலிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆதரவுடன் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வேட்பாளராகப் போட்டியிட்ட எனக்கு வாக்களித்தார்கள், வேலை செய்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக மணக்கரை என்ற ஊரில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த 3 குடும்பத்தினரை பழி வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊர்க்கூட்டம் போட்டு, 101 ரூபாய் அபராதத்தை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினருக்கும் விதித்தார்கள். அபராதத்தைக் கட்ட மறுத்த அவர்கள் அசிஸ்டெண்ட் கலெக்டர், தக்கலை அவர்களிடம் மனு கொடுத்தார்கள். இதைக் கேள்விப்பட்டவுடன் மீண்டும் கூட்டத்தைக் கூட்டி, மேலும் 1001 ரூபாய் என்ற அளவில் அபராதம் உயர்த்தப்பட்டது. அப்படி உயர்த்தப்பட்ட தோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களுடைய குடும்பம் ஊரிலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்டது. அவர்கள் தண்ணீர் எடுக்க முடியாது, பொதுப் பாதையில் நடக்க முடியாது. மற்றவர்களோடு பேச முடியாது என்ற நிலை அந்தக் குடும்பத்தினருக்கு ஏற்பட்டது. குறிப்பாகச் சின்னான் பிள்ளைக் குடும்பம், ஐயப்பன் பிள்ளையினுடைய குடும்பம் இப்படிப்பட்ட பாதிப்பிற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டு விடுவார்கள் என்ற அளவிற்குக் கூட அச்சம் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. இதற்கு எல்லாம் காரணகர்த்தாவாக இருப்பவர், அந்தச் சமுதாயத்தினுடைய ஊர்த்தலைவராக இருக்கிற ஒரு தலைமைக் காவலர். இதுசம்பந்தமாக அங்கே அதிகாரிகளிடம் நாங்கள் மனுவைக் கூட கொடுத்திருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 11-50)

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகும் கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அணிக்கு வேலை செய்தவர்களுடைய குடும்பங்கள் எந்த அளவிற்கு தாக்குதலுக்கு உள்ளாகப்படுகின்றன என்பதையும் அதில் ஒரு தலைமைக் காவலர் மிக மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறார் என்றால் அது மிகக் கொடுமையான காரியம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டி, அந்தப் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்குரிய நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தக் குடும்பத்தினருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



1989 மே 4]

[திரு. செ. நூர்முகமது]

அதேபோன்று பல இடங்களில் சிறுபான்மை மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாக்களிக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக தேர்தல் புறக்கணிப்பு என்று வந்துவிட்டால், அதை மீறி வாக்களிக்க முடியாத சூழ்நிலை, பயமுறுத்தல் இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றுவதற்கு ஏற்ற அளவில் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். சிறுபான்மை மக்கள் பயமில்லாமல் வாக்களிக்கின்ற அளவிற்கு வாக்குச் சாவடிகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். வாக்குச் சாவடிகள் நடந்து சென்று ஓட்டு போடுகின்ற அளவிற்கு இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு தேர்தலில் மிகப் பெரிய செலவு என்பது சுடைசி நாள், தேர்தல் அன்றைக்கு காரர்களில் ஏற்றிச் செல்கின்ற ஒரு செலவு. சாதாரண ஒரு வேட்பாளரால் இதைச் செய்யமுடியவில்லை. கேரளத்தில் எல்லாம் இந்த நிலை இல்லை. அங்கே வாக்காளர்களை காரர்களில் அழைத்துச் செல்கின்ற பழக்கம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது; அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து, அரசும் சேர்ந்து, ஏன் இங்கே கண்டிப்பாக, கறாராக அதை அமல்படுத்த முடியாதா? அதை அமல்படுத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல் கடந்த தேர்தல் காலத்திலே குமரி மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் காவல்துறையினர் அத்துமீறி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய வேட்பாளர்களுக்கு எதிராக சில வேலைகள் செய்ததாக, வாக்காளர்களை பயமுறுத்தியதாக, தொண்டர்களை பயமுறுத்தியதாக எல்லாம் பல நிகழ்ச்சிகள் குறித்து, நான் முதல்வரிடம் ஏற்கனவே மனு கொடுத்திருக்கிறேன். நான் அந்த விவரங்களுக்குச் செல்ல விரும்பவில்லை. காரணம் நேரமில்லை. ஆகவே, அந்த மனுவின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, காவல்துறை அதிகாரிகள் பாரபட்சமான முறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியினருக்கு ஆதரவாக நிற்கின்ற நிலை தேர்தலில் ஏற்படாத சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று சில தொகுதிகள் எல்லாம் நீண்ட பெரிய தொகுதியாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக எங்களுடைய அருமை நண்பருடைய தொகுதியான வில்லிவாக்கம் மூன்று தொகுதிகளை உள்ளடக்கியிருக்கின்ற ஒரே தொகுதி. அதே நேரம் 90,000 வாக்காளர்களைக் கொண்ட தொகுதிகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே அவைகளை எல்லாம் சீரமைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தேர்தல் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசை வற்புறுத்தியாகவேண்டும். இன்றைக்கு வந்திருக்கின்ற சட்டம், கட்சி மாறல் தடைச் சட்டம் ஆளுங்கட்சிக்கு ஆதரவாகப் பயன்படுத்துகிறதே ஒழிய—அதெல்லாம் கர்நாடகத்திலே எந்த அளவிற்கு மீறப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நால் எல்லோரும் அறிவோம். நான் இதை விளக்குவதற்கு நேரமில்லை. ஆகவே உண்மையான தேர்தல் சீர்திருத்தம் வருவதற்கு நாம் மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. நூர்முுகமது]

[1989 மே 4]

அடுத்து சட்ட மன்றம். மக்கள் எல்லாம் நம்மை தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிறார்கள், எதற்காக என்றால் அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் எல்லாம் சட்டமன்றத்தில் எதிரொலிக்கப்படும் என்பதற்காகத்தான். ஏராளமான பிரச்சினைகள் மக்களை அழுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை நம்மால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேசுகிறாரா, கேள்விகளை எழுப்புகிறாரா அதுபற்றி ஏதேனும் பிரச்சினை எழுப்புகிறாரா என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட எதிர்பார்ப்பிற்கு ஏற்ற வகையில் எங்களுக்கு இந்தப் பிரச்சினைகளை எழுப்புவதற்கான வாய்ப்புகளை அதிகரிக்க வேண்டும். குறிப்பாக என்னைப் போன்ற இளைஞர்கள் புதிதாகச் சட்டமன்றத்திற்கு வந்தவர்கள் எல்லாம், அதிகமான பிரச்சினைகளோடு வந்திருக்கிறோம். மக்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்ல விட மாட்டேன் என்கிறார்கள். அதைப் பேசினாயா, இதைப் பேசினாயா என்ற அளவில் கேட்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே எங்களுடைய பரிதாபகரமான நிலை என்னவென்று சொன்னால், நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். சபாநாயகர் அவர்களுடைய கடைக் கண் பார்வை எங்களுக்குக் கிடைக்காதா என்று நாங்கள் தவம் கிடக்கிறோம். ஆனால் கிடைப்பதில்லை. (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எதற்காக ?

திரு. செ. நூர்முுகமது : கேள்விகள் கேட்பதற்கு, பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்கு பூரண உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் நிரம்பக் கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறீர்கள்.

திரு. செ. நூர்முுகமது : நான் என்னை மாத்திரம் குறிப்பிடவில்லை. தயவு செய்து சபாநாயகர் அவர்கள் நான் என்னுடைய பிரச்சினையைச் சொல்கிறேன் என்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. (குறுக்கீடு).

திரு. பெ. சீனிவாசன் : சார், ஏற்கனவே சபாநாயகருடைய பார்வை முழுவதும் இடது பக்கம் தான் இருக்கிறது. நாங்கள் வலது பக்கமாக பாவம் பரிதாபத்திற்கு உரியவர்களாக உட்கார்ந்து, 150 பேர் கையைத் தூக்கி தூக்கி, சில பேருக்கு கைகூட சுளுக்கிக் கொண்டு விட்டது. ஆகவே எங்களுக்கும் தயவு செய்து கொஞ்சம் கருணை காட்டுங்கள். அவர் சொல்வதைப் பார்த்தால், எதிர்காலத்திலே ஒன்றிரண்டு சலுகைகள் கூட எங்களுக்குக் கிடைக்காது போல் தெரிகிறது.

திரு. செ. நூர்முுகமது : நான் இடது பக்கம் இருப்பவர்களுக்காக மாத்திரம் வாதாடவில்லை, அருமை நண்பரே, அனைவருக்கும் நான் வாதாடுகிறேன் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஆளுங்கட்சியினருக்குமாகச் சேர்த்துதான் நான் இந்த விஷயத்தைச் சொல்கிறேன்.



1989 மே 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுடைய கை ஒங்கிவிட்டது என்று அவர் சொல்கிறார்.

திரு. செ. நூர்முகமது : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாக கேள்வி நேரம். கேள்வி நேரத்தில் குறைந்தபட்சம் 20 கேள்விகளையாவது அனுமதிக்க வேண்டும். சில நேரங்களிலே கேள்வி நேரம் ஒத்திவைக்கப் படுகிறது. ஆயிரக்கணக்கான பிரச்சினைகளைச் சொல்வதற்கு அந்த வாய்ப்பு தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே அதை ஒத்திவைக்கக் கூடாது. அதைப்போல உடுக்குறியிட்ட கேள்விகள் அதிகமாக அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். விவரம் உள்ள கேள்விகளை உடுக்குறியிடாத கேள்விகளாக அனுமதித்தாலும் மற்றையவைகள் அதிகமாக இடம் பெற வேண்டும். குறுகிய கால வினா என்பது இன்றைக்கு யதார்த்தத்திலே வித்தியாசமாக மாறி விடுகிறது. 7 நாட்களிலே பதில் தரவேண்டுமென்று இருந்தாலும் கூட, 20, 30 நாட்கள் ஆகிற போது அந்த வினாவிற்கான அர்த்தமே மாறிப்போய் விடுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே குறுகிய கால வினா குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அனுமதிக்கப்பட்டு விடையளிக்கப்படவேண்டும். ஏராளமான வினாக்கள் அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் அதிகமாக அனுமதிக்கப் படாமல் இருக்கிறது. நான் சபாநாயகருடைய உரிமையை குறை கூறவில்லை. மாறாக நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் 1985-ம் ஆண்டிலே இதே பேரவையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள், ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்கள் முக்கியப் பிரச்சினைகளுக்காக எழுப்பப்படுகின்றன. ஆகவே, அவைகள் அனுமதிக்கப்படவேண்டும். அனுமதிக்கப்படமுடியாத நிலையில் இருந்தால் அவைகளை மாற்றுவதற்கு விதிகளிலே திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேராகிரியர் அவர்களே இதே அவையிலே வாதிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் இந்த அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் சொன்னதை செய்பவர்கள். கட்டாயமாக இதையும் மாற்றி எங்களுக்கு அதிக வாய்ப்புகளைத் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய இலாக்காக்களில் எம். எல். ஏ.-க்களைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழுக்களை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு சட்டமன்ற கூட்டங்களுக்கு இடையில் ஏற்படுகிற பிரச்சினைகள், விவாதங்கள் சம்பந்தமாக ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டி அறிவிக்கப்பட்டால் எம். எல். ஏ.-க்கள் அந்தப் பிரச்சினைகளை அறிவதற்கு, முடிவுகளை

[திரு. செ. நார்முகமது]

[1989 மே 4]

அறிவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். இப்போது பத்திரிகைகளின் வாயிலாகத்தான் அறிய இயலுகிறது. பாராளுமன்றத்திலே கூட இப்படிப்பட்ட நிலை இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதை இங்கே நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல, மானியக் கோரிக்கைகளின் தஸ்தாவேஜ்களை குறைந்தபட்சம் 2 நாட்களுக்கு முன்னதாக கொடுக்கவேண்டும். அதை உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல நாங்கள் அதிக சம்பளம் கேட்கவில்லை. ஏனென்றால் மக்கள் நினைப்பார்கள். நாம் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தது அவர்களுடைய வசதிகளை பெருக்கிக் கொள்வதற்காகவா என்று நினைத்து விடக்கூடாது என்பதற்காக நான் அதைக் கேட்கவில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் சில வசதிகள் தரப்பட வேண்டும். என்னென்ன வசதிகள் என்று கேட்டால்...

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சேர்ந்துள்ள கட்சி சம்பள உயர்வுக்காக போராட்டங்கள் பல நடத்துகிற கட்சி. அப்படி இருக்கும்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை மட்டும் ஏன் விதிவிலக்காகக் கொண்டு போராட்டத்தை நடத்தவில்லை என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. நார்முகமது : சட்டம் இயற்றுகின்ற அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் தாங்களாகவே எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்ற நிலை ஏற்படும்..

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் சம்பள உயர்விற்காக போராடுகிற கட்சி என்று சொன்னார்கள். எம்.எல்.ஏ.-க்களுடைய சம்பள உயர்விற்காக நாங்கள் போராட விரும்பவில்லை. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதிலே எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி தான்.

திரு. மு. இராமநாதன் : குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களே அதற்காக போராட வேண்டுமென்றால் ஏதோ இங்கே இருக்கிற ஆளும் கட்சி சம்பளத்திற்காகவே இங்கே வந்திருப்பது போல பொருள்படும். ரொம்பவும், மிதமிஞ்சி இருப்பதாக கணம் உறுப்பினர் கருதுவதாக இருந்தால் மாதம் இவ்வளவு என்று சர்க்காருக்கே திருப்பி கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர் சொல்வார்களேயானால் வரவேற்கலாம்.

திரு. செ. நார்முகமது : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு ஏராளமான மனுக்கள் வருகின்றன. அந்த மனுக்களை எல்லாம் பைசல் செய்து தபாலில்



1989 மே 4]

[திரு. செ. நார்டுமகமது]

அனுப்புவது என்பது மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகவே எங்களுக்கு தபால் செலவு என்பது கட்டாயமாகத் தரப்படவேண்டும். ஒன்று நீங்கள் சர்வீஸ் ஸ்டாம்ப்ஸ் கொடுங்கள், அல்லது சாதாரண ஸ்டாம்ப்ஸ் கொடுங்கள். பணம் கேட்கவில்லை. இப்படி தபால்களை அனுப்புவதற்காக வசதிகளை, வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதைப்போல தொகுதிகளில் மனுக்கள் வருகிற போது பைசல் செய்வதற்கு உதவியாளர்கள் தேவைப்படுகிறது. குறைந்த பட்சம் ஒரு ஸ்டெனோவை அரசு செலவில் எங்களுக்கு ஏற்படுத்தி தரவேண்டும். எங்களுக்காக கேட்கவில்லை. மக்களுக்கு தொண்டு செய்வதற்காக அதனால் மக்கள் பயனடைகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக கேட்கிறேன்.

அதைப்போல சட்டமன்ற விடுதிகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. வராந்தாவில் எல்லாம் மக்கள் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்குக் கூட சந்தேகம். நீண்டகாலமாக இந்த அவையிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களை கௌரவம் செய்கிற நிலையிலே பார்க்கிறபோது சில சமயம் அதை விடவும் அதிகமான தொடர்பு இருக்கக்கூடிய....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் ஒரு நிமிடம் தான் இருக்கிறது.

திரு. கே. ரமணி : எங்கள் கட்சியில் அவர் ஒருவர்தான் பேசுகிறார். சற்று நேரம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்றைக்கு ஒரு மணிக்குள் நிகழ்ச்சிகளை முடித்தாக வேண்டும்.

திரு. செ. நார்டுமகமது : சட்டமன்ற விடுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய பல நபர்கள் அதை விடவும் அதிகமான காலம் உறுப்பினர்களாக இல்லாமலேயே அங்கே உலாவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூட கேள்விப்படுகிறோம். அவர்களுக்கு கூட பாராட்டு நடத்த வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறபோது என்னவோ தெரியவில்லை. ஆகவே அந்த அளவுக்கு மித மிஞ்சிப் போயிருக்கிறது. அதை ஒழுங்குப் படுத்த வேண்டும். இதிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அரசுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது.

அதைப்போல உணவு விடுதி என்பது மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. 3 மணிக்கு நாங்கள் செல்லும்போது எதுவுமே கிடைப்பதில்லை. எனக்கிருக்கிற பயம் எல்லாம் நாங்கள் 5 ஆண்டுகளுக்கு எம். எல். ஏ. ஆக இருந்து ஊருக்குச் செல்கிற போது புதிய நோய்களை சம்பாதித்துக்கொண்டு சென்று விடுவோமோ என்று பயப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே உணவு விடுதி என்று அரசே ஒரு மெஸ்ஸை ஏற்படுத்தி எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கு உணவு தரவேண்டும். பணத்தை நாங்கள் செலுத்தி விடுகிறோம்.

[திரு. செ. நாரமுகமது]

[1989 மே 4]

எங்களிடமிருந்து பணத்தை பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் எங்களுக்கு தரமான உணவைத் தருவதற்கான ஒரு உத்தரவாதமான ஏற்பாடு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல பேருந்துகள் கூட ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும். ஈ. என். எச். —க்கு தனி டெலிபோன் வசதி இல்லை. அங்கே எக்ஸ்சேஞ்சை கேட்டு தொலைபேசியை பயன்படுத்துவது என்பது சாத்தியம் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, தனி தொலைபேசி இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் மற்றும் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்படுகிற கடிதங்களுக்கு கட்டாயமாக பதில் தர வேண்டும். என்ன நிலை அல்லது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லவேண்டும். அதேபோல ஜஸ்டிஸ் சேதுராமன் கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட் இதுவரையிலும் இந்த அவையிலே தாக்கல் செய்யப்படவில்லை. பால் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிற்றக நண்டபயணம் நடத்திய முதல்வர் அவர்கள் கட்டாயமாக இந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை இங்கே சமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரே ஒரு விஷயம். ஊழியர்களுடைய நிலை. தினக்கூலி ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள், நிரந்தரம் இல்லாத ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள், சட்டமன்றத்திலே. அதே மாதிரி ஹாஸ்டலில், அவர்களை கட்டாயம் நிரந்தரப்படுத்த வேண்டும். சுடைநிலை ஊழியர்களுக்கான சம்பள சலுகைகளாவது அளிக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு அதிகமான வீவ் வசதிகளை கொடுக்க வேண்டும். அதே போல விடுதியிலே பணி புரியக்கூடியவர்களுக்கு, அரசு விருந்தினர் மாளிகையிலே பணி புரியக்கூடியவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது போல சிறப்பு ஊதியம் தரவேண்டும். (மணியடிக்கப்பெற்றது). ஒரே ஒரு விஷயம்.

(நண்பகல் 12-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்று விவாதத்தை ஒரு மணிக்கெல்லாம் முடித்துவிட வேண்டும்.

திரு. செ. நாரமுகமது: இந்த நிரந்தரப்படுத்தப்படாத தட்டச்சர்கள், கிளார்க்குகள் மற்றும் உள்ள பேரவை ஊழியர்களுக்கு அவர்களை நிரந்தரப்படுத்தி, சபை கூடாத நேரத்திலே மற்ற துறைகளிலாவது அவர்களுக்கு பணி கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தேர்தல்கள், சட்டமன்றம் ஆகிய மானியங்களின் மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தேர்தல்கள் ஜனநாயகத்திற்கு இன்றியமையாதவைகள் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்தத் தேர்தல்கள் தான்நம்முடைய நாட்டினுடையபொருளாதார சீர்குலைவிற்கும் பண வீக்கத்திற்கும் அடிப்படை காரணங்களில் மிக முக்கிய காரணம் என்று சொன்னால் அதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது.



94 மே 4

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

ஏனென்றால் ஒரு தேர்தல் நடைபெற்றதால் எவ்வளவு பணம், அங்கீகரிக்காத பணம் புழக்கத்திற்கு வருகிறது என்பதை நினைத்துப் பார்க்கும்போது, அந்தத் தேர்தல்களே நடக்காமல், இருந்துவிட்டால் என்ன என்று கூட இந்த பண புழக்கத்தால் ஏற்படுகிற தீய விளைவுகளை அறியக்கூடிய மக்கள் நினைக்கக் கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு ஆளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நம்முடைய குறிப்பிலே கூட கடந்த தேர்தலில் மாநில அரசு 8 கோடி ரூபாய் செலவழித்ததாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 8 கோடி ரூபாய் அரசு செலவழித்த தொகையாகும். ஆனால், நம்முடைய 234 தொகுதிகளையும் எடுத்துக்கொண்டால் தேர்தல் கணக்குகளை இந்த அடிப்படையிலே யாரும் கேட்க கூடாது. ஆனால் யதார்த்த நிலைகளை நாம் கருத்தில் கொண்டு உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒவ்வொரு தொகுதியிலேயும் குறைந்த பட்சம் 30 இலட்சம் ரூபாய் புழக்கத்திற்கு வருகிறது என்பதை இன்றைக்கு நாம் அறிந்திருக்கிறோம். எல்லா வேட்பாளர்களும் செலவழிக்கின்ற பணத்தை ஒவ்வொரு தொகுதியிலேயும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் குறைந்த பட்சம் 30 இலட்சம் ரூபாய் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் செலவாகின்றது. 234 தொகுதிகளையும் எடுத்துக்கொண்டால் எவ்வளவு செலவாகிறது என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. எனவே இவைகள் எல்லாம் ஒரு உற்பத்தியாகவும் இல்லாமல், உழைப்பாகவும் இல்லாமல் வெறுமனே செலாவணிக்கு வருகின்ற காரணத்தினால் நம்முடைய பொருளாதாரம் சீர்குலைவு அடைவது மட்டுமல்ல. பணப் புழக்கமும் ஏற்பட்டு, பண வீக்கம் ஏற்பட்டு இதுதான் விலையேற்றத்திற்கு முக்கியமான காரணம் என்பதை நாம் நன்றாக உணரவேண்டும். எனவே குறைந்த அளவுக்கு செலவு செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய தேர்தல் முறைகள் மாற்றப்பட வேண்டும். பணம் செலவழிக்கப்படுவதை எப்படி கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதைக் குறித்து இந்தத் துறையினர்கள் ஆய்வு செய்யவேண்டும். இதற்கான முனைப்போடு செயல்பட்டு நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தையும், நம்முடைய நல்வாழ்வையும் காப்பாற்ற இந்தத் தேர்தல் முறைகளை பணம் தான் வாக்குகளைப் பெறமுடியும், பணம் செலவழித்தால்தான் வெற்றிபெற முடியும் என்ற இந்த எண்ணத்தை கடுமையான சட்டத்தால் தேர்தல் முறைகளை சுலபமாக்க வேண்டும் என்பதை நம்முடைய துறையினர்கள் ஆய்வு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு 234 தொகுதிகளும், தொகுதி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. சட்டப்படி 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தொகுதியினுடைய வரையறைகள் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். ஆனால் கடந்த பல ஆண்டுகளாக இது நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. எனக்கு நன்றாக நினைவுக்கு வருகிறது. 1972-லே என்று நான் நினைக்கிறேன். தொகுதி நிர்ணயக் குழு தன்னுடைய பணியைச் செய்தது. அது முறையாக 1981-82-லே தன்னுடைய பணியைச் செய்திருக்கவேண்டும். ஆனால் அது செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்போது என்ன நிர்ணயிக்கப்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1989 மே 4]

பட்டதோ அதுதான் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. அதோடு தொகுதி தியைப் பிரிக்கும்பொது பெருநோக்கோடு பிரிக்கவேண்டும். குறிப்பாக சிறுபான்மை மக்கள் வாழ்கின்ற ஒன்றையொன்று ஒட்டிய பகுதிகள்--சிறுபான்மை மக்கள் நிறைவாக அங்கே வாழ்ந்தால் ஒரு பகுதியை இன்னொரு பகுதியிலிருந்து பிரித்து விடுகிறார்கள். ஒரே ஊரை இரண்டு பகுதிகளாக இரண்டு தொகுதிகளில் மாற்றுகிறார்கள்.

ஒரே ஊரை மூன்று தொகுதிகளிலே இணைத்திருக்கக்கூடிய கொடுமையும் நடந்திருக்கிறது, உதாரணமாக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே அத்திக்கடை ஒரு தொகுதி பொதக்குடி ஒரு தொகுதி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பாராளுமன்றத் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், வாணியம்பாடி, ஆம்பூர் உள்ளிட்ட வாணியம்பாடித் தொகுதியைப் பிரித்து திருப்பத்தூர் நாடாளுமன்றத் தொகுதியிலே இணைத்திருக்கிறார்கள். வேலூர் தொகுதிக்குத் தொடர்பே இல்லாத ஆரணித் தொகுதியை வேலூர் பாராளுமன்றத் தொகுதியிலே இணைத்திருக்கிறார்கள். இது எல்லாம் எந்த அடிப்படையிலே செய்யப்பட்டது? எந்தக் காலத்திலே செய்யப்பட்டது? அதற்கு எந்த உணர்வுகள் அடிப்படையாக அமைந்தன? யாரால் செய்யப்பட்டது என்பதையெல்லாம் அந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்ட சூழ்நிலையை அனுசரித்து, அதனுடைய தன்மையை அறிந்து இப்போது மாறி விட்ட சூழ்நிலையில் பெருநோக்கோடு, சிறுபான்மை மக்கள், அவர்களும் சட்டமன்றங்களிலும், பாராளுமன்றங்களிலும் தேர்வு செய்யப்பட்டு இடம் பெறவேண்டும், அதற்கு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தொகுதிகள் மாற்றியமைக்கப்பட்ட வேண்டும். இப்படி சிறுபான்மை மக்களுடைய குடியிருப்புகள் சின்னாபின்னப்படுத்தப்பட்டு இருப்பதை முறையாக அவைகளை எல்லாம் ஒன்றிணைத்து அவர்களும் தேர்வு செய்யப்படக்கூடிய அளவுக்கு தொகுதியை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர்கள் குறித்து இங்கே எல்லா உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக எடுத்துக் கொண்டால், நம் முடைய சென்னை மாகாணம் இன்றைக்குத் தமிழ் மாநிலமாக மாறியிருக்கிற சூழ்நிலையில். தமிழ் மாநிலமாக மாறியிருக்கிறதே தவிர, அந்தப் பழைய கால சென்னை மாகாணத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட ஆர்த்தொடாக்ஸ் என்று சொல்லக் கூடிய பழமை இன்றைக்கும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று சொன்னால், மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். மக்கள் என்ன கேட்பார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் எல்லாம் முறையான வருமானத்தோடு அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கைச் செலவினங்களைச் சந்திக்கக் கூடிய அளவிற்கு சம்பளத்தைப் பெற்றால் தானே, அவர்கள் வேறு வகையில் தங்களுடைய கவனத்தினைச் செலுத்தாமல் இருப்பார்கள், நான் கேட்கிறேன், 1500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகின்ற ஒரு உறுப்பினர் அதோடு



1989 மே 4] [எம். அப்துல் லத்தீப்]

தன்னுடைய குடும்பத்தை நடத்துகிறார். சென்னைக்கு வருகிறார். உறுப்பினர் விடுதியிலே தங்குகிறார். வருகின்ற தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கெல்லாம் சாப்பாடு போடுகிறார், அவர்களுக்கு காப்பி வாங்கிக் கொடுக்கிறார் என்பதெல்லாம் உண்மை தானா? ஏன் நம்மை ஏமாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்?

சம்பளத்தால் ஒரு 10 நாட்கள் கூட தாக்குப் பிடிக்க முடியாது என்ற நிலை இருக்கும்போது, அந்தச் சம்பளம் இல்லாமல் வேறு வருமானம் அவர்களுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால்தான், சம்பள உயர்வு கூடாது என்று அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். தயவு செய்து உண்மையை உணர்ந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செம்மையாகவும், நியாயமாகவும் பயன்பட வேண்டும், செயல்பட வேண்டும் என்றால், இன்று மாறி விட்டு இருக்கிற சூழ்நிலையில் வாக்காளப் பெருமக்கள், வருகின்றவர்களை எல்லாம் அவர்கள் அணைத்துப் போகவேண்டுமானால் நான் இன்றைக்கு சொல்கிறேன், உத்திரப் பிரதேசத்திலே கொடுக்கப்பட்டு இருப்பதைப் போல, 4,000 ரூபாய்க்கு குறைவு இல்லாமல் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். அது கூட எனக்குப் போதாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 4,000 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் கொடுத்தால், வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு....

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் எனக்குப் போதாது என்கிறார். இந்த அரசாங்கம் தாங்காது என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மனம் இருந்தால் மார்க்கம் உண்டு. நான் தான்....

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : பணம் இருந்தால் மனம் வரும். (சிரிப்பு)

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மனம் இருந்தால் பணத்தைத் தேடிக்கொள்ளலாம். எனவே...

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : பணத்தைத் தேடுவதற்கும் காலம் தேவை.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : காலம் கனிந்து வந்து இருக்கிற காரணத்தாலேதான் பேராகிரியரிடத்திலே முறையிடுகிறேனே தவிர, வேறு அல்ல. பேராகிரியர் உண்மையை அறிந்தவர். அவர் பேராகிரியர். எங்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சம்பளத்தை உயர்த்தித் தாருங்கள் என்று கேட்பதிலே, ஏன் வெட்கப்பட வேண்டும். இருக்கிற நிலைமையைச் சொல்கிறேன். சம்பளம் ஏற்றிக் கொடுக்கக்கூடாது. மக்கள் கேட்பார்கள் என்றால், மக்களுக்காகத் தான் கேட்கிறோம். எங்களுக்கு என்ன வேலை இல்லை என்று

[திரு. அப்துல் லத்தீப்]

[1989 மே 4]

இங்கே வந்து உட்கார்ந்து இருக்கின்றோமா? இன்றைக்கு ஒரு நாளைக்கு, நான் வராதிருந்தால், ஒரு வேளை 5,000 ரூபாய் கூட என்னால் சம்பாதிக்க முடியும். எங்களுடைய தொழிலை விட்டு விட்டு இங்கே வந்திருக்கிறோம். என்ன, வருமானம் இல்லை என்பதற்காக, இங்கே வருமானத்தைப் பெறுவதற்காக, சம்பளம் வாங்குவதற்காகவா வந்திருக்கிறோம்? எல்லா வற்றையும் தியாகம் செய்து விட்டு வந்திருக்கிறோம். கேட்பதற்கு ஏன் வெட்கப்பட வேண்டும்? ஆகையால் வெட்கம் அடையக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்தவர்கள் இதையும் கொஞ்சம் தியாகம் செய்தால் நாடு காப்பாற்றப்படும்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, தொடர்ந்து தியாகம் செய்வதற்காகத் தான் இந்த ஆதரவு தேவை என்று கோருகிறோம். இல்லாவிட்டால், தியாகம் செய்வதற்கான ஆளே இல்லாமல் போய்விடுவான். அதனால்தான் இந்தத் தியாகம் செய்வதற்கு அரசு ஒரளவிற்கு இணக்கம் காட்ட வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். வேறல்ல..

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : தியாகம் செய்வதற்குத் தான் ஒவ்வொரு தொகுதியிலேயும் கட்சி வேட்பாளர்களைத் தவிர, சுயேச்சை வேட்பாளர்கள் நூற்றுக்கணக்கிலே வருகிற ஒரு காலம் இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : அவர்கள் தியாகம் செய்வதற்காக வரவில்லை என்ற காரணத்தினாலேதான் சுயேச்சை வேட்பாளர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு இல்லாமல் ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு சில இடங்களைத் தவிர எனவே தான் நான் தயவு செய்து பேராகிரியர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சம்பளத்தை உயர்த்தித் தாரார்கள். கூச்சம் தேவையில்லை. மக்கள் அதை ஆதரிப்பார்கள்.

(பிற்பகல் 12-10)

அதை நீங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி மாண்புமிகு திருவேங்கடம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு பாஸ் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோடு ஒருவர் செல்கிறார். முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தனியாகச் செல்வதற்காவது அந்த பாஸ் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று முன்னாள் முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இருக்கும் போது நாங்கள் வேண்டுமோள் விடுத்து அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். எனவே



1989 மே 4 [திரு. எம். அப்துல்லத்திப்]

இன்றைக்கு அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் கோருகிறோம். டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், பேராசிரியர் அவர்களும் முன்னாள் எம். எல். ஏ. களுக்கு இரக்கம் காட்டி அந்த பாஸ் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த பென்ஷன் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருவேங்கடம் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நானும் ஆதரிக்கிறேன். குறைந்த பட்சம் ஒரு உறுப்பினர் முதல் தடவையாக சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்று பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கு அடுத்த நாள் அந்தச் சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டாலும் கூட அவர்களுக்கு அந்த உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய அடிப்படை பென்ஷன் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது) தயவு செய்து நான் எல்லோருடைய சார்பிலும் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்றைக்கு இந்த மானியங்களை ஒரு மணிக்குள் முடித்து ஆக வேண்டும்.

திரு. எம். அப்துல் லத்திப் : இப்போது முடித்து விடுகிறேன். நான் மற்றவர்களுக்காக வேண்டுமானால் அவர்களுடைய நேரத்தை நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன், அவர்கள் கொடுத்து விடுவார்கள் (சிரிப்பு) ஆகவே தயவு செய்து.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மற்றவர்கள் நேரத்தைக் கேட்கிற நீங்களா தியாகி.

திரு. எம். அப்துல் லத்திப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனவே ஒரு தடவை வருபவர்களுக்கே பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிக பட்சம் 500 ரூபாய் என்று இருப்பதை குறைந்தபட்சம் ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஏனைய மாநிலங்களில் கொடுக்கிறார்கள் அந்த வகையில் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு வருடத்திற்கு 50 ரூபாய் என்று உயர்த்துகிறார்கள் என்ன வென்று எனக்கு புரியவில்லை. 50 ரூபாய் என்று ஏதோ மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதைப் போல இந்த மாதிரி இதிலே மட்டும் அவமானம் இல்லையா என்று மற்றவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் அந்தத் தொகையை ஆயிரம் என்று உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1961-ல் 100 பைசா என்று இருந்தது இப்போது அது 11 பைசாவாக இறங்கியிருக்கிறது. நாம் கணக்கு சொல்லும்போது மட்டும் இந்த கணக்கை புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுக்கிறோமே,

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1989 மே 4]

ஸ்டட்டிஸ்டிகல் டாடா ஏன் இதை சொல்ல மாட்டேன் என்கிறீர்கள் தயவு செய்து அப்போது இருந்த பண மதிப்பு என்ன இப்போது இருக்கிற பண மதிப்பு என்ன? அந்தக் கணக்கைப் பார்த்தால், எங்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். அதை நீங்கள் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) எனவே தயவு செய்து நான் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுவது அதை உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவ வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, 400 ரூபாய் அதை யாரும் வாங்குவது இல்லை. அந்த பாரத்தை பில் அப் செய்வதை விட சும்மா இருந்து விடலாம் என்று எல்லோரும் இருந்து விடுகிறார்கள். அதை ஒட்டுமொத்தமாக ஆயிரம் ரூபாய் வருடத்திற்கு பணமாகவே இந்த முன்னாள் உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு எதிர் வரிசையில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு ஒரு கோரிக்கை என்னிடத்தில் வந்திருக்கிறது. ஏன் இவர்களுக்கு வாகனம் வழங்கக்கூடாது. எதிர்க்கட்சி என்று சொன்னால் முதலில் இருக்கிற ஒரு ஆளுக்கு மட்டும் அங்கீகரிக்கப் பட்ட எதிர்க்கட்சி என்று மினிஸ்டர் ரேங்க் என்று சொல்லுகிறோம். ஒத்துக் கொள்கிறேன். மற்ற எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் நீங்கள் வாகனம் வழங்க வேண்டும். அவர்கள் செம்மையாக செயல்பட அது பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஒரு அசிஸ்டென்ட் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு எவ்வளவு மனுக்கள் வருகின்றன என்று என்னால் சொல்ல முடியும். நானும் பல நாட்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்து இருக்கிறேன். ஆனால் இப்போது இருப்பதைப் போல அவ்வளவு மனுக்கள் அப்போது இல்லை. இப்போது நிறைய மனுக்கள் வருகின்றன. தனிப்பட்ட மனிதன் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. எனவே ஒரு ஸ்பேஸோ அல்லது ஒரு அசிஸ்டென்ட் என்ற முறையில் ஒரு கிளரிக்கல் அசிஸ்டென்ட்டாவது நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியைப் பற்றி (மணியடிக்கப் பெற்றது) நமது உறுப்பினர் திரு. நார்ப்புரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். தயவு செய்து ஒரு கட்டுப் பாட்டை கொண்டு வாருங்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கன தனவான்கள், கண்ணியவான்கள் என்பது நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் மிகக் கடுமையான முறையில் ஏனைய சட்டமன்ற விடுதிகளில் இருப்பது போல வெளி அட்களை அங்கே அனுமதிக்கக்கூடாது. தங்க அனுமதிக்க கூடாது; அறையில் தங்க அவர்களை அனுமதிக்க கூடாது. அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அது தீமையை விளைவிக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதி



1989 மே 4]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

இன்றைக்கு குற்றங்கள் இழைக்கப்படுகின்ற கூடாரமாக மாறி வருகிறது என்று மக்கள் பேசுகிறார்கள். அங்கே வருபவர்கள் எல்லாம் இந்த மாதிரியான ஒரு எண்ணத்தில் போகிறார்கள். எனவே தயவு செய்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில், வெளி ஆட்கள் யாரும் தங்கக் கூடாது, உறுப்பினர்களைத் தவிர வந்து பார்த்து விட்டு போகலாம். ஆனால் உறுப்பினர்களைத் தவிர வேறு யாரும் தங்கக் கூடாது என்று... (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்று 1 மணிக்குள் நிகழ்ச்சிகளை முடித்து ஆக வேண்டும். இன்னும் 3 பேர் பேச வேண்டும்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : I am just finishing. I need only two minutes. I will just conclude. அந்த அடிப்படையில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கன்களுட் என்று சொல்லிவிட்டு இன்களுட் தானே அதிகமாக இருக்கிறது. சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : நான் மாண்புமிகு பேராகிரியர் அவர்களை மிக அன்போடு வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்வது, சம்பளம் உயர்த்தப்பட வேண்டும்; டி. ஏ. கொடுக்கப்பட வேண்டும்; ஸ்டாம்பு செலவை அரசே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் அறைகளிலே வசதி போதவில்லை வசதிகளை அதிகமாக்கித் தர வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியிலே வெளியார்கள் தங்குவதை அனுமதிக்கக் கூடாது. தொகுதியில் பெண் உறுப்பினர்கள் வந்தால் அவர்கள் . . . . (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள். 1 மணிக்கு முடித்தாக வேண்டுமே; ஓட்டெடுப்பு இருக்கிறது, அதனால் முடித்துக் கொள்ளுங்கள் (குறுக்கீடு) இல்லையில்லை, இன்றைக்கு 1 மணிக்கு ஓட்டெடுப்பு இருக்கிறது; அதனால்தான் முடிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) தியாகி அவர்களே, அமருங்கள். அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். சிங்காரம் அவர்கள்.

எல்லா மானியத்திலும் நீங்கள் லோனைப் பற்றிப் பேசுகிறீர்கள். இப்போது எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கும் லோன் வேண்டுமென்று கேளுங்கள். (சிரிப்பு).

[1989 மே 4]

**திரு. ஆர். சிங்காரம் :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே; இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்த எனது அருமை நண்பர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ராஜேந்திரன் அவர்களுக்கு நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளிலே எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் நிரம்ப முரண்பாடுகள் உண்டு. ஆனால் இந்த சட்டமன்ற மானியக் கோரிக்கையில் மட்டும் அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் உடன்பாடு உண்டு. ஆனால் ஒரு விஷயத்தில் முரண்பாடு இருக்கிறது. அதாவது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்குகின்ற விடுதியிலே வெளியாட்கள் தங்கக் கூடாது என்று சொல்கிறாரே, அவர் அந்த விடுதியிலே தங்கிப் பார்த்தால் அது தெரியும். ஏனென்றால், கிராமங்களிலேயிருந்து வருகின்ற நம்முடைய நண்பர்கள், தோழர்கள் எங்கு தங்குவது என்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றபோது, ஒரு லிமிட்டாக 5 பேர், 6 பேர், வருகின்றபோது... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

**திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த உறுப்பினர் விடுதியில் நீண்ட நாட்கள் தங்கி அனுபவப்பட்டவன் நான். நான் பேசுவது எனக்காக அல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிங்காரம் போன்றவர்களுக்கும், எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும், அவர்களுடைய நன்மையைக் கருதியும், நம்முடைய மாண்பைக் கருதியும் தான் இதைச் சொன்னேன் தவிரவும், வெளியார்கள் தங்குவதற்காக சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதி ஏற்படுத்தப்படவில்லை.... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

**திரு. ஆர். சிங்காரம் :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமக்கெல்லாம் வாக்களித்து நம்மை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக ஆக்கியவர்கள்தான் அங்கே நம்மைப் பார்க்க வருகின்றார்கள். அவர்கள் தங்குவதற்கு தடையாக சட்ட விதியை நிர்ணயித்தால் அது தவறாக அமையும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னே பேசிய அனைத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் நம்முடைய குறைகளையும் கோரிக்கைகளையும் மிக அழகான முறையில் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலிருந்து இந்தக் கோரிக்கை நிரம்ப வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இந்தக் கோரிக்கை மரியாதைபெறும் என்று நான் நினைக்கிறேன் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே பல்வேறு கோரிக்கைகளைச் சொன்னார்கள். வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்ற சாதாரண சிறிய வவசாயிகளுக்கெல்லாம் வங்கிகளிலே கடன் வழங்குகிறார்கள். அதே போல வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பல்வேறு கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதுதான் (சிரிப்பு) என்னுடைய கோரிக்கை.



1989 மே 4]

**மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீரசாமி :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிங்காரம் அவர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறாரா அல்லது மேலே இருக்கிறாரா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

**திரு. ஆர். சிங்காரம் :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிச்சயமாக வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிற உறுப்பினர்தான். நம்முடைய மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். என்னுடைய கோரிக்கை என்பது மட்டுமல்ல நம் எல்லோருக்கும் தான். நாம் ஏதோ சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக ஆகிவிட்டோம் என்பதற்காக வெள்ளையும் சள்ளையுமாக இருக்கின்றோமே தவிர நம்முடைய சூழ்நிலைகளெல்லாம் மிகவும் மோசமான, கஷ்டமான சூழ்நிலைகள்தான். நாம் யோக்கியமாக, நியாயமாக, நேர்மையாக, தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். அப்படித் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். அப்படி தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நிச்சயமாக நிரம்ப நமக்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். நிரம்ப சம்பளத்தைத் தர வேண்டும். இந்தச் சம்பளமெல்லாம் இப்போது இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் போதாது. இந்தியாவிலேயே காஸ்ட்லிஸ்ட் சிட்டி என்பது மெட்ராஸ் சிட்டிதான் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு புள்ளி விவரம் சொல்லுகின்றபோது விலை வாசிகளெல்லாம் மிகக் கடுமையாக உயர்ந்துவிட்டன. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நாம் சென்னையிலே 3 மாதம் தங்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் மிகவும் கஷ்டம்தான்.

இங்கே தபால்களைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் 5 ஆயிரம் பெட்டிஷன்களைப் பெற்றிருக்கிறேன். இந்த 5 ஆயிரம் பெட்டிஷன்களையும் டைப் செய்து, நம்பர் போட்டு, வரிசையாக மினிஸ்டர்களிலிருந்து சம்பந்தப்பட்ட ஆபீசர்கள் அத்தனை பேருக்கும் அனுப்பி, அந்தப் பார்ட்டிக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அனுப்புவது என்றால் கிட்டத்தட்ட எனக்கே 7 ஆயிரம் ரூபாய், 8 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிவிட்டது.

[பிற்பகல் 12-20]

இதற்கு எல்லாம் கடன் வாங்குத்தான் செலவு செய்கிறேன். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல அதிலேயும் கடன்தான். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது. டைப் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு காச கொடுக்க வேண்டும். ஒரு பக்கம் டைப் செய்ய ஒரு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். அதனால் எங்களுக்கு ஒரு டைப் மெஷின் வாங்கித் தர வேண்டும். இல்லை என்றால் ஒரு டைப்பிஸ்ட் நியமிக்க வேண்டும். பி. ஏ. மாதிரி அல்லது பி. சி. மாதிரி அவர்களை நியமிக்க வேண்டும், (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

]1989 மே 4

மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. இருந்த போதிலும் மினிஸ்டர்ஸுக்கு இருக்கிற வசதிகள் போதாது. அமைச்சர் என்றால் அந்தஸ்து உயர்ந்திருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் வருகின்றவர்கள் பயப்படுவார்கள். மக்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை செயலாற்றிக் கொண்டிருந்தால் போதாது; அந்தஸ்து உயர்ந்த மினிஸ்டர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இப்போதும் சிலர் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்களுக்கும் ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும். எங்களுக்கும் ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும். இப்போது கொடுக்கின்ற 1,500 ரூபாய் என்பது மிகவும் குறைவு. ஆகவே, அதை உயர்த்த வேண்டும். உயர்த்த வேண்டும் என்று சொன்னால் ஏதோ 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் 300 ரூபாய் அல்லது 500 ரூபாய் உயர்த்துகிறோம் என்று சொன்னால் பிரயோஜனம் இல்லை. 3,000 ரூபாய் உயர்த்த வேண்டும்.

இங்கே சட்டமன்றத்தில் நம்முடைய கடமையை ஆற்றிவிட்டு வீட்டுக்குப் போகிற வரையில் ஆஸ்ட்லிலே தங்குகிறோம். வெளியிலே சாப்பிட வேண்டுமென்றால் ஒரு சாப்பாட்டிற்கு 30 ரூபாய் ஆகிறது. மூன்று வேளை சாப்பிட வேண்டுமென்றால் ஒரு நாளைக்கு 100 ரூபாய் வந்துவிடுகிறது. கொஞ்சம் வசதியாக சாப்பிட வேண்டுமென்றால் 200 ரூபாய் கூட வருகிறது. சில நேரங்களில் கூடவே கெஸ்ட்ஸ் வருகிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொல்வதைப் போல செஸ்ருகளோடு போகின்றபோது 400 ரூபாய் 500 ரூபாய் வந்துவிடுகிறது. போகும்போது, சில நேரங்களில் 'டாக்கி' எடுத்துக்கொண்டு போகிறோம். அதற்கும் நாம்தான் பணம் கொடுக்கவேண்டும். உடன் வருகின்றவர்களிடமிருந்து பணம் வாங்க முடியாது. நாம் செலவு பண்ணினால்தான் அவர்களிடத்தில் நமக்கு ஒரு மரியாதை இருக்கும். சட்டமன்ற உறுப்பினர் எதற்கும் காசு கேட்கவில்லை; யாரிடமும் காசு கேட்கவில்லை; சாப்பாட்டிற்குக் கூட கேட்கவில்லை; எந்தச் செலவுக்கும் நம்மிடம் காசு கேட்கமாட்டார்; ஆகவே நல்ல சட்டமன்ற உறுப்பினர்; அவர்களுடைய அந்தஸ்து சமுதாயத்திலே உயர வேண்டும்; அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தியது நியாயம் என்று ஏற்றுக்கொள்வார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பொது மக்களிடம் காசு வாங்காமல் செயல்பட்டால்தான் நல்ல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று மக்கள் மத்தியிலே மதிக்கப்படுவார்கள். இதிலே கருத்து வேறுபாடு கிடையாது.

இப்போது ஸ்டாம்புக்கு ஏகப்பட்ட செலவு ஆகிறது, அதனால் எங்களுக்கு ஒரு 'ப்ராங்கிங் மெஷின்' வாங்கிக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஸ்டாம்பு ஒட்டுவதற்குப் பதிலாக முத்திரை போடும் மிஷினை வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டு, இவ்வளவு ஸ்டாம்பு என்று ஃபிக்ஸ் பண்ணி கொடுத்துவிட்டு, அந்தப் பணத்தை அரசாங்கம் போஸ்டாபீசுக்கு செலுத்திவிட்டால், எங்களுடைய கஷ்டம் குறையும். இதுவரை 7,000 தபால் நான் அனுப்பியிருக்கிறேன். 'ஐ ஆம் நாட் ஜோக்கிங்' நான் உண்மை



1989 மே 4]

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

யைத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஸ்டாம்புக்கும் காசு வாங்குவதில்லை, டைப் செலவுக்கும் காசு வாங்குவதில்லை. இப்படிச் செய்தால்தான் எம். எஸ். ஏ. ரொம்ப நல்லவர், சுறுசுறுப்பானவர், நேர்மை மிக்கவர், நாணயமானவர் என்று சொல்வார்கள். இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு சோடா பாட்டில் எல்லாம் கிடையாது (பலத்த சிரிப்பு); சுத்தமாக இருக்கிறார். யோக்கியமானவர் என்று நினைப்பார்கள். நம்முடைய முதல்வர்களை அவர்கள் கூட ஒரு கூட்டத்திலே யாரும் முன்போல் இருக்கக்கூடாது, நல்லவர்களாக, நாணயமானவர்களாக, யோக்கியமானவர்களாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கண்டிஷன் எல்லாம் வைத்ததாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இப்போது இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை நிச்சயமாக நம்பலாம். தி. மு. க., அ. தி. மு. க., காங்கிரஸ் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எல்லோரும் ஒழுக்கலீலர்கள்தான்; பண்பாடு மிக்கவர்கள்தான்; நாணயமாக நடந்து கொள்பவர்கள்தான். ஆகவே, கலைஞர் அவர்களுக்கு யார்மீதும் சந்தேகம் வேண்டாம். இன்னும் சில வசதி வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் மேலும் நாங்கள் சிறப்பாகச் செயல்பட உற்சாகமும், ஊக்கமும் அளிப்பதாக இருக்கும் (சிரிப்பு).

பேராலுரணிக்கு ஒரு ட்ரங்கால் போட வேண்டுமென்றால் 40 ரூபாய் ஆகிறது. ஆரணிக்கு 50 ரூபாய் வருகிறது. அமைச்சர்களுக்கு எல்லாம் எஸ்.டி.டி. வசதி இருக்கிறது; நினைத்த நேரத்தில் நினைத்தவர்களுடன் பேசிக்கொள்ளலாம். எங்களுக்கு அந்த வசதி இல்லை. தொகுதியை விட்டு இங்கே வந்து விட்டால் தொகுதியை மறந்துவிட முடியாது. இங்கே இருந்து தொகுதியைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். கலெக்டருடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்; அதைப்போன்று ஆர். டி. ஓ., தாசில்தார் அலுவலகங்களோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். முக்கியமான பிரச்சினைகளுக்கு உடனே தொடர்புகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு எல்லாம் ட்ரங்கால் போட்டுத்தான் பேச வேண்டும். நாங்கள்தான் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர்கள் எங்கு வேண்டுமானாலும் பேச வசதி இருக்கிறது. எஸ். டி. டி. மூலம் டெல்லிக்கும் பேசலாம்; தொகுதிக்கும் பேசலாம். ஆகவே, எங்களுக்கு அதைப்போன்ற வசதி செய்ய முடியாவிட்டாலும் பணத்தை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

நாங்கள் ஊரிலிருந்து வந்துவிட்டால் ஏதோ முக்கியமான பிரச்சினைகளுக்காக தொகுதி மக்கள் எங்களைப் பார்க்க வந்து விடுகிறார்கள். அப்படி வருகிறபோது அவர்களை வெளியிலே போய் தங்கிவிட்டு வாருங்கள் என்று சொல்ல முடியாது; அப்படிச் சொல்வது தப்பு. இங்கேதான் தங்குவார்கள். ஆனால் அதற்கு ஒரு லிமிட் வைத்துக் கொள்ளலாம்; லிமிட் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

[திரு. ஆர். சிங்காரம்]

[1989 மே 4]

அந்தமாதிரி அவர்கள் வருகின்றபோது, கலெக்டருடன், ஆர். டி. ஓ.-வுடன் அல்லது தாசில்தாருடன் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ட்ரங்கால் போடுவதற்கு நாங்கள்தான் பணம் கொடுக்க வேண்டும்; பார்ட்டியிடம் பணம் வாங்க முடியாது; எங்களுடைய சொந்த பாக்கட்டிலிருந்துதான் அதைக் கட்ட வேண்டும்.

எம். எல். ஏ.-க்களுக்கு வீடு கிடையாது. வீடு கட்ட லோன் போடுங்கள் என்று நம்முடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். துணைத் தலைவரோ அல்லது பேரவைத் தலைவரோ கோடஸ்வரர்கள் அல்ல. அமைச்சர்களும் கோடஸ்வரர்கள் அல்ல. எம். எல். ஏ.-க்களும் கோடஸ்வரர்கள் அல்ல. சட்டமன்ற உறுப்பினர் வீடு கட்ட வேண்டும்; அதற்கு கடன் கொடுக்க வேண்டும். இதை முதலிலேயே சொல்லிவிட்டார்கள்; நானும் சொல்லுகிறேன். நிச்சயமாக இந்தியாவிலேயே, உலகத்திலேயே வாடகை வீட்டில் குடியிருக்கின்ற எம். எல். ஏ. யார் என்றால் இந்த சிங்காரம் தான் (குறுக்கீடு) என்னைப்போல பல உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். இதை நான் ஆதாரத்தோடு சொல்ல முடியும். முதலமைச்சருக்கே தெரியும்; இல்லை என்றால் அவர்களே விசாரித்துப் பார்க்கலாம். அவர்கள் விசாரிக்கவில்லை என்றால் சி. ஐ. டி. மூலமாகக்கூட விசாரித்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளலாம். அப்படி கேட்டுக்கொண்டு சொல்லுங்கள் . . . . (குறுக்கீடுகள்).. இந்த அளவுக்கு மிகக் கஷ்டமான சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மிகவும் நானயம் மிக்க உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள்.

சட்டமன்றத்தைப் பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை மட்டும் நான் சொல்கிறேன். இந்தச் சட்டமன்றத்தில் சில நிலைய வித்துவான்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களேதான் எப்போது பார்த்தாலும் வாசித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது நியாயம்தானா? (சிரிப்பு) புதிய வித்துவான்களுக்கும் வாய்ப்புத் தர வேண்டாமா? நாங்கள் எல்லாம் புதிய வித்துவான்கள். தொகுதியிலே உள்ள பிரச்சினைகளைப் பற்றி எல்லாம் விவாதம் செய்கிறோம். அசெம்பிளியிலே சிங்காரம் பேசினார் என்றும், நன்றாகப் பேசினார் . . . . (குறுக்கீடு) ரேடியோவைத் திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள், சிங்காரம் வருகிறாரா என்று . . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏறத்தாழ 25 ஆண்டுகளாக இருக்கிறேன். நானும் பழைய நிலைய வித்துவான்தானா? நான் வாசிக்கலாமா, கூடாதா? (சிரிப்பு).

திரு. ஆர். சிங்காரம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கலைஞர் அவர்கள் ஆஸ்தான வித்வான். (சிரிப்பு).



1989 மே 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் சொன்னதுபோல் அவர்கள் ஆஸ்தான வித்வான் மட்டுமல்ல ; உலக மகா கவி ஒத்துக் கொள்கிறோம். அவர்களை மிஞ்சுவதற்கு பேசுவதற்கு நாட்டில் யாரும் கிடையாது. ஆகவே, உறுப்பினர்களுக்கான அனைத்து வசதிகளையும் செய்து தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து இரயில்வே கூப்பன் கொடுக்கிறார்கள். அந்தத் தொகை எல்லாம் போதாது. நாங்கள் அடிக்கடி ஊர்களுக்குப் போய்விட்டு வருகிறோம். திடீர், திடீரென்று போய் வருகிறோம். பஸ்ஸிலே வந்து காலையிலே அசெம்பிளியை அட்டென்ட் பண்ணிவிட்டு 11 மணிக்கு கிளம்புகிறோம். நானும் உறுப்பினர் திரு. அண்ணா துரை அவர்களும் திருச்சிக்குப் போய்விட்டு . . . . .

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைக்கு இருக்கின்ற கட்டுப்பாடு பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களைக் கண்டால்தான் பயமாக இருக்கிறது. நிச்சயமாக முடித்துவிடுவேன். கட்டுப்பாட்டை மீற மாட்டேன். ஆனால் கட்டுப்பாட்டை மீறுகிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் தாங்கள் (குறுக்கீடு) சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நிறைந்த வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களையும், பேரவை முன்னவர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

\*திரு. ஆர். அண்ணா நம்பி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னாலே நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் அவர்களுடைய உள்ளத்திலே என்னென்ன இருக்கின்றன என்று இந்தப் பேரவைக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே குறிப்பாக சம்பளம் எங்களுக்கு அதிகம் வேண்டும்; நாங்கள் கடுமையாக உழைக்கிறோம் என்றெல்லாம் இங்கே கோரிக்கைகளை வைத்தார்கள். நானும் அந்தக் கோரிக்கையை வைப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977ஆம் ஆண்டு வரையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வெறும் 550 ரூபாய்தான் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது என்பதை அனைவரும் அறிவோம். ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே எங்களுடைய தானைத் தலைவர் முன்னாள் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆயிரம் ரூபாய் என்று அதிகரித்தார்கள் என்ற நல்ல செய்தியை இந்த மன்றத்திற்கு

(திரு. ஆர். அண்ணா நம்பி)

J1989 மே 4

நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே மன்ற உறுப்பினர்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று முதல்வர் அவர்கள் எங்கள் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். போலவே ஆயிரம் ரூபாயாவது சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களானாலும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களானாலும் அவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த அரசு மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கினையான சம்பளம் கொடுப்போம் என்று தீர்மானம் போட்டு அதற்கான கமிஷனும் அமைத்திருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. அதைப்போல மாநிலத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கினையான மதிப்பு தரப்பட வேண்டும்; அந்த அடிப்படையில் நீங்கள் எங்களையும் மாநில ஊழியர்களாகக் கருதி எங்களையும் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையாக்குங்கள் என்று அனைத்து உறுப்பினர்கள் சார்பாகவும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும். ஒலி) எல்லோரும் சம்பளம் அதிகமாக வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். வறுமைக் கோடுகள் பற்றி வெளியே பேசினாலும் கூட, இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து பேர் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழேதான் இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உதவியாளர் தேவை என்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள்கூட கேட்டார்கள். நானும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது எனக்கு ஒரு உதவியாளர் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்தது. அதற்கும் சம்பளம் கொடுத்தார்கள். அவருக்கும் படி என்று கொடுத்தார்கள். இப்படி ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினருக்கு ரூ. 5,500, படியும், சம்பளமும் பி.ஏ. சம்பளமும் என்று ஒட்டு மொத்தமாக ரூ. 5,500 கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனவே மத்திய சர்க்கார் உறுப்பினர்களுக்கு ரூ. 5,500 கிடைக்கிறது என்றால், மாநில சர்க்காரிலே உறுப்பினர்களுக்கும் ஏன் இந்த ரூ. 5,500 கொடுக்கக்கூடாது என்பதை என்னுடைய சார்பாக இங்கே தொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.



1989 மே 4]

[திரு. ஆர். அண்ணா நம்பி]

அது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, உதவியாளர்களைத் தரவேண்டும். அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எவ்வளவு துன்பங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அனைத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அறிவார்கள். எனவே பி.ஏ. ஒருவர் துணைக்குத் தேவை என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எனவே, அனைவருக்காகவும் சொல்கிறேன். பி.ஏ.வைத் தாருங்கள். அவர்களுக்கும் அந்தச் சம்பளம் தரப்பட வேண்டும். நாங்கள் கொடுக்க முடியாது. நாடாளுமன்றம் கொடுப்பது போல, சட்டமன்றம் தான் கொடுக்க வேண்டும். கருணை உள்ளம் கொண்ட கலைஞர் அவர்கள் தான் தர வேண்டும் என்று எல்லோரும் பேசினார்கள். அதை நானும் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாங்கள் வகிக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவி என்பது சாதாரணமான பதவியா? கையிலே காசே இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மிகப் பெரியவர்கள். ஒரு மாநிலத்தினுடைய தலைமைச் செயலருக்கும் முன்னாலே இருப்பவர்கள். ஒரு மாநிலத்தினுடைய தலைமைச் செயலாளருக்கும் பெரியவர்கள். நாங்கள் மிக உயர்ந்தவர்கள். ஆனால் கையிலே காசு இல்லை. எவ்வளவு வருத்தப்பட்டார்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்பதை நாம் அனைவரும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நீங்கள் இருவரும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதைப்போலவே எங்களுக்குள்ள அந்தஸ்து சீப்செக்ரட்டரிக்கும் மேல். ஆனால் சீப் செக்ரட்டரிக்கு என்ன சம்பளம் வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தங்கள் பையிலே இருப்பது என்ன?

திரு. ஆர். அண்ணா நம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பையிலே எம்.எல்.ஏ. பாஸ் தான் வைத்திருக்கிறேன். காசு இல்லை. ஒரு சீப் செக்ரட்டரிக்கு ரூ. 4,000 சம்பளம். ஆனால் அரசாங்கம் எங்களுக்கு அளிக்கும் மதிப்பு, அரசியல் சட்டத்திலே இருப்பது, சீப் செக்ரட்டரிக்கும் மேல் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு. ஆனால் எங்களுடைய சம்பளம் 1,050 ரூபாய்தான். (குறுக்கீடு) ரூ. 8,000 வரையிருக்கிறது என்று சொல்கின்றார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் சொல்கின்றார்கள். ரூ. 8,000 என்று சொல்கிறார்கள். எங்களுக்கு ரூ. 8,000 என்று கேட்டால் நிச்சயமாகத் தர மாட்டார்கள். ரூ. 4,000 போதும். அதையே தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத்தான் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் கேட்டார்கள். ஆக சம்பளம் உயர்த்தித் தரப்பட வேண்டும் என்று எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நானும் அதை வலியுறுத்துகிறேன்.

அதேபோல, நூலகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒடோடிச் சென்று அவர்களுடைய எண்ணத்திற்குத் தகுந்தவாறு படிப்பதற்கு புத்தகம் வேண்டுமென்று தேடுகின்றபோது அது உடனடியாகக் கிடைப்பதில்லை. அதுபோலவே

[திரு. ஆர். அண்ணா நம்பி]

[1989 மே 4]

தேடுவதற்கு ஆட்களும் இல்லை. எனவே, நம்முடைய பிரசித்திபெற்ற சட்டமன்றம் நாளைக்கு 50-ஆவது ஆண்டு பொன்விழாவை கொண்டாடுகின்ற இந்த நேரத்திலே இந்த நூலகத்தை யாவது நீங்கள் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்றும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே எல்லா உறுப்பினர்களும் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தலில், ஆதிதிராவிடர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய பெருந்தலைவராக ஏனைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் வர முடிகிறது. பெண்கள் வர முடியவில்லை, ஆதி திராவிட மக்களும் வரமுடிவதில்லை. எனவே ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு இந்த இட ஒதுக்கீட்டை செய்யவேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெண்களுக்கு சம உரிமை, பெண்களுக்கு எல்லா வற்றிலும் உரிமை கொடுக்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்பிலே உரிமை கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே பெண்களுக்கும் அதிலே இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதனையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த உறுப்பினர் கொண்டு வந்து கொடுப்பது தாளா இல்லை சம்பளமா?

திரு. ஆர். அண்ணா நம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் கொண்டு வந்து கொடுப்பது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வீடு கட்டவேண்டுமென்ற கோரிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசி ஆகிவிட்டதா ?

திரு. ஆர். அண்ணா நம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆக ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பொறுத்தவரையில் நீங்கள் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும், பெண்களுக்கும் இட ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுபோலவே தேர்தல் நேரங்களில் ஆதிதிராவிட மக்கள் வாக்குச் சாவடிக்கு செல்வதற்குள்ளேயே 4 பாகமாகப் பிரித்துக் கொள்கிறார்கள். எப்படி இங்கே கொஞ்சம் பேரை லாரியிலே ஏற்றிக்கொண்டு அங்கே கொஞ்சம் பேரை லாரியிலே ஏற்றிக்கொண்டு அவர்களை ஆதிக்க வெறி யர்கள் மிரட்டி, தண்ணீர் பிடிக்க வரக்கூடாது என்று மிரட்டி, அப்படி கொஞ்சம் பேரை வண்டியிலே அடைத்து வைத்து, ஆதி திராவிட மக்களை பயமுறுத்தி, பயமுறுத்தி, அவர்கள் உரிமையோடு வாக்குச் சாவடிக்குச் சென்று, வாக்களிக்க முடியவில்லை. இதை ஆண்டாண்டுக் காலமாக தேர்தல் நேரங்களில் நாமெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே வாக்குச் சாவடிகளை ஆதி திராவிடர் குடியிருப்புகளுக்குப் பக்கத்தில் அமைக்க வேண்டு



1989 மே 4] [திரு. ஆர். அண்ணா நம்பி]

மென்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மணிமை, தலைவர் அவர்கள் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். ஆக ஆதி திராவிட மக்கள் குடியிருக்கின்ற பகுதிகளில் வாக்குச் சாவடிகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, மாநகராட்சித் தேர்தல்கள் என்று அறிவித்தார்கள். ஆவலோடு மக்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். நம்முடைய கட்சித் தொழர்களும் எதிர்பார்த்தார்கள், மாநகராட்சி உறுப்பினராக லாமென்று. ஆனால் இதற்கு முன்னாலே மதுரை கிழக்குத் தேர்தல், மருங்காபுரித் தேர்தல் வந்துவிட்டது. அந்தத் தேர்தலில் எங்கள் தானைத் தலைவி எதிர்க்கட்சித் தலைவி புரட்சித் தலைவி, செல்வி ஜெயலலிதா அவர்கள் அந்தத் தொகுதிகளுக்குச் செல்லாமலேயே அவர்களுடைய புகழ் பாடி நாங்கள் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறோம். சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் 27, 28 பேரும் போய், அருமைச் சகோதரர்கள் திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர்., திரு. திருநாவுக்கரசு போன்றவர்கள் மிகச் சாமானியர்கள் இருந்து, வெற்றி பெற்றோம். இதைக் கண்டு ஏன் பயப்பட வேண்டும்? மருங்காபுரி, மதுரை கிழக்குத் தேர்தல்களைக் கண்டு ஏன் பயப்பட வேண்டும்? அப்படி பயப்படத் தேவையில்லை, உங்களுக்கு இருக்கின்ற சக்திகளைக் காட்டுங்கள். உடனே மாநகராட்சித் தேர்தல்களை நடத்துங்கள் என்று கேட்டு, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரறிவியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் குறித்தும், தேர்தல்கள் குறித்தும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக தேர்தல்கள் குறித்து மிக அதிகமாகச் செலவாகிறது, ஏராளமான பொருட் செலவு பல்வேறு வகைகளிலே விளைகிறது. அந்தத் தேர்தல் செலவைக் குறைத்து—அரசாங்கத்தினுடைய செலவை அல்ல—வேட்பாளர்களுடைய செலவைக் குறைத்து, சிக்கனமாக நடத்தப்படக்கூடிய முறை வகுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து இங்கே வலியுறுத்தப்பட்டது அனைத்திந்திய அளவில் தேர்தல் ஆணைக் குழுவினுடைய ஆலோசனையின் அடிப்படையில் மத்திய அரசு பல முறை ஆலோசனை செய்தும் ஒரு தீர்மானமான முடிவுக்கு வராத நிலையில், தமிழக அரசு தனியாக அப்படிப்பட்ட தேர்தல் முறைகளில் பெரிய மாற்றத்தைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்பதை நான் முதலிலேயே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய தொகுதிகள் மிகப் பெரிதாக இருக்கின்றன; கடந்த 15 அல்லது 16 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அமைக்கப்பட்டது “ டெலிமிட்டேஷன் ” கமிஷன் அதற்குப் பின்னர், மறுபடியும் “ டெலிமிட்டேஷன் ” தொகுதிகளினுடைய அளவை முன்றப்படுத்துகின்ற அந்தக்காரியம்

[ பேராசிரியர் க. அன்பழகன் ]

[1989 மே 4]

மக்கள் தொகை அதிகமான பகுதியை இன்னொரு பக்கத்திலே சேர்க்கிற முடிவு எல்லாம் ஓர் ஆய்வுக் குழு மூலமாக எடுக்கப்படுகிற முடிவு. மத்திய அரசினுடைய கொள்கைப்படி புதிதாக “டெலிமிட்டேஷன்” இந்தக் காலகட்டத்தில் செய்வதில்லை. மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் காரணமாக, சில மாநிலங்களில் தொகுதிகள் அதிகமாகுமானால், அது நாட்டினுடைய பொது நிலையில் ஏற்படையதல்ல என்ற எண்ணம் கொண்டு, மக்கள் தொகைக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்ட மாநிலங்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற கருத்து கொள்ளப்பட்டதாலும், அதற்குப் பின்னால் இந்தத் தொகுதி அமைப்புப் பணி என்னும் கடமை நிறைவேறாத காரணத்தால் சில தொகுதிகள்—வில்லிவாக்கம் போன்ற தொகுதிகள்—3 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட வாக்காளர்கள் கொண்ட தொகுதிகளாகவும், மிகப் பெரிய தொகுதிகளாகவும் அமையும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மறுபடியும் “டெலிமிட்டேஷன்” வரும்போது இவற்றை முறைப்படுத்த முடியும், சீர்ப்படுத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் ஒன்று, ஒவ்வொரு நாடாளுமன்றத் தொகுதிக்கும் 6 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற அந்த எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டு, குறைந்தது 7 சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற எண்ணிக்கை அளவாவது அமைந்தால்தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கடமையைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியுமென்ற கருத்து, இதற்கு முன்னாலே இந்த அவையிலே பலமுறை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-40)

இருந்தாலும் அந்த எண்ணிக்கையைக்கூட மத்திய அரசு ஒத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது என்பதையும் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டால் அப்படிப்பட்ட கடமைகளை நிறைவேற்ற தமிழக அரசு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகவே தேர்தலில் வாக்காளர்களுக்கு அவர்களுடைய அடையாள அட்டைகளோடு நிழற்படத்தையும்—புகைப்படத்தையும் சேர்த்துத் தர வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்து இங்கே இடம் பெற்றது. நம்முடைய நாட்டிலே நிழற்படம் எடுத்து வழங்குவது என்றால் அது மிகப் பெரிய செலவாக இருக்கிற காரணத்தால் ஏற்கெனவே இருந்த அரசு அந்த முயற்சியை அறிவித்துங்கூட அந்தக் கடமையில் ஈடுபட்டதாகத் தெரிவித்துங்கூட—அந்தக் கடமை நிறைவேற முடியாது நின்ற போய்விட்டது என்பதையும்—புகைப்படத்தை எடுத்து வழங்குவதற்கு ஆகிற செலவு—அதற்காக ‘டென்டர் கேட்டபோது—மிகப் பெரிய தொகையாக இருந்த காரணத்தால் அந்த டென்டர் ஒதுக்கப்பட்டதா நினைவை ஏற்கெனவே ஏற்பட்டது’ என்பதையும்,



1989 மே 4] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

இன்றைக்கும் அந்த நிலைமையே தொடருகின்ற காரணத்தால் உடனடியாக அப்படிப்பட்ட அடையாள அட்டைகளோடு புகைப்படமும் வழங்கக்கூடிய நிலை அண்மைக் காலத்தில் நம்மால் நிறைவேற்ற முடியாது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று— மின்னணுக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி தேர்தல் நடத்துகிற முறைகளெல்லாம் நம் நாட்டிலும் விரைந்து வர வேண்டும் என்ற எண்ணமும் இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டது. அது தேர்தல் ஆணைக் குழு — அதை முதன் முதலாக சில பகுதிகளில் நடத்திப் பார்த்து அதற்குப் பின்னர் அதையே பொருளாதார அடிப்படையில் நம் நாடு முழுவதும் நடைபெறும் பொதுத் தேர்தலில் செயல்படுத்த முடியுமா — அதற்கான வசதி இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து அதற்குப் பிறகு தெரிவிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் தேர்தல் ஆணைக் குழுவும், மத்திய அரசும் சேர்ந்து தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய விவாதத்தில் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த திரு. அண்ணா நம்பி அவர்கள் இரண்டு இடைத் தேர்தலில் தங்கள் கட்சி வெற்றிபெற்றுவிட்ட காரணத்தால், மாநகராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் உடனடியாக நடத்தப்படாமல் தள்ளிப் போடப்படுகின்றன — இதில் ஆளும் கட்சி அஞ்சிவிட்டது என்று அவர் குறிப்பிட்டார். அவருக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் — மிகப் பெரிய செல்வாக்கோடு மாண்புமிகு எம். ஜி. ஆர். முதலமைச்சராக இருந்தபோதும் கூட நாங்கள் அஞ்சவில்லை. எனவே இப்போது அஞ்சுவதற்குக் காரணமில்லை. தேர்தல் முடிவுகள் எதுவாக இருந்தாலும்கூட, அந்த முடிவுகளைத் தாங்குகிற ஆற்றல் பெற்ற கட்சிதான் இன்றைக்கு ஆளுகிற கட்சியாக இருக்கிறதே தவிர—வெற்றி தோல்விகளாலே எங்களுடைய உள்ளங்கள் மாறிவிடுவதில்லை — மாறாது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் ஏராளம். எனவே அதைப்பற்றி 'அச்சம்' என்ற சொல்லோடு சேர்த்துச் சொல்லாமல் இருந்திருந்தால் நான் வரவேற்றிருப்பேன்.

ஆனால், மாநகராட்சி மன்றத் தேர்தல்களைத் தள்ளிப் போடுவதற்கு மிக முக்கியமான காரணமாக அமைந்துவிட்டது— ஏற்கெனவே உள்ள வாக்காளர் பட்டியலைப் பயன்படுத்தி மே திங்களுக்குள் அந்தத் தேர்தல்களை நடத்துவது என்று நினைத்து அதற்கான முழு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய இருந்த நேரத்தில், 18 வயதுள்ளவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிற பட்டியல் ஒன்று தயாராகி வந்தது. அந்தப் பட்டியலும் முழுமையாகத் தயாராகிவிட்டால் 18 வயதானவர்களுக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியையும் ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு தலைவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன வாத்திற்குப் பதிலாக தெரிவித்திருந்த காரணத்தால்— ஐ., வகையில்

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

[1989 மே 4]

அது ஒரு உறுதிமொழியாகிவிட்டதால் — 18 வயது ஆகிறவர்களையும் சேர்க்கின்ற பணி சில மாநிலங்களில் மே திங்களில் முடிந்துவிடும் என்ற நிலை இருந்த போது, தமிழகத்தில் ஜூன் திங்களில் முடியுமென்றும், ஏறத்தாழ முடிந்தபின்னர் அதில் ஏதேனும் குறை இருக்குமானால் அதற்குப் பின்னர் 15 நாளில் அதை நிறைவுடையதாக ஆக்கப்படும் என்றும் அறிவித்த காரணத்தால் — அதற்கு மேலும் கூட இல்லா மிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் அவர்களுடைய நோன்பு காரணமாக தேர்தல் பணியில் ஈடுபட முடியாத நிலை இருக்கிறது என்று திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தியதன் காரணமாக அது ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் தேர்தலில் ஈடுபடுகிற கட்சிகள் எவையும் சில நாட்களிலேயே அல்லது ஓரிரு மாதங்களில் தங்களுடைய நிலைமையில் மாற்றம் கண்டுவிடும் அல்லது தங்களுடைய சூழ்நிலையை இழந்துவிடும் என்று யாரும் கருத்த தேவையில்லை. பொது மக்களுடைய முடிவுதான் தேர்தல் முடிவாக அமைகிறது. எனவே ஒத்திவைத்தது பெரும்பாலோரின் கருத்தின் அடிப்படையிலும் — சிறுபான்மை சமூகத்தினரின் வேண்டுகோள் அடிப்படையிலும் — தேர்தல் ஆணைக் குழுவின் ஆலனையின்படி தமிழகத்தில் உள்ள தேர்தல் அலுவலர் 18 வயது ஆனவர்களையும் சேர்த்துப் பட்டியலைத் தயாரிப்பதற்கான காலகெடுவையும் பொறுத்துத் தரவே தவிர வேறு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக ஒரு கருத்து சட்டமன்றம் திறம்பட நடைபெற வேண்டும். அதற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பெறுகிற ஊதியம் இன்றைக்கு வழங்கப்படுவதைவிட அதிகமாக்கப்பட வேண்டும் என்பது பல தரப்பைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டது. அப்படி அவர்கள் பேசுவதிலே நான் எந்த ஒரு தவறும் காணவில்லை. ஆனால் ஒன்று, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றவர்களுடைய ஊதியத்தோடு ஒப்பிட்டு ஒரு ஊதியம் கேட்கிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் இருக்க வேண்டிய வேற்றுமை மறைந்து விடுகிறது என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். 'பெய்டு எம்பிளாய்ஸ்' என்ற நிலைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினராகிய நாம் என்றைக்கும் நம்மைத் தாழ்த்திக்கொள்ள முடியாது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஊதியத்தை வைத்து மதிப்பிடப்படக்கூடியவர்கள் அல்ல, மதிப்பிடவும் கூடாது. சீப் செக்ரடரியோ, ஒரு பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரோ, ஒரு கல்லூரியினுடைய முதல்வரோ, ஒரு பேராசிரியரோ பெறுகிற ஊதியத்தை விட என்னுடைய ஊதியம் குறைவு என்ற காரணத்தாலே, நான் அமைச்சராக இருந்தாலும் கூட நான் அவர்களை விட பொறுப்பிலே குறைந்தவன் என்று ஏற்றுக்கொள்ள நான் தயாராக இல்லை. பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர்களுக்கு மத்திய அரசு ஒரு வாக்கி இருக்கிற பல்கலைக்கழக மாணியக்குழு, வழங்குகிற. அந்தக் குழு விதித்த ஊதிய விகிதப்படி 7,500 ரூபாய் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்களுக்கு ஊதியம். 7,500 ரூபாய் அவர்களுக்கு என்கிற நம் 70 ரூபாய். ஆகவே நாம் மதிப்பை இழந்து



1989 மே 4] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

நம்முடைய மதிப்பு போய் விட்டது என்று கருதினால் நாம் ஏற்று இருக்கிற பொறுப்புக்கு மதிப்பு இல்லாமல் போவது மட்டுமல்ல, சட்டமன்றத்திலே தரப்பட்டு இருக்கிற பெரிய மதிப்பை நான் உணராதவன் என்று பொருள். அதே போலத் தான் மாண்புமிகு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு தியாகம் செய்தோம், எவ்வளவு தியாகம் செய்தோம், இப்பொழுதும் தியாகம் செய்கிறோம் என்று நண்பர் அப்துல் லத்தீப் அவர்களும், மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். அந்தத் தியாகத்திற்கு மதிப்பு மக்கள் தருகிற வாக்குகள்தான். ஒட்டு தான் நம்முடைய தியாகத்திற்கு மதிப்பே தவிர, அந்த வாக்குகளை வைத்து இவ்வளவு பேருடைய ஆதரவைப் பெற்று இருக்கிறோம் என்பதை வைத்து நாம் மதிக்கப்படவேண்டுமே தவிர, ஒரு வேளை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய வருமானத்தை வைத்துத்தான் மதிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் என்றைக்குமே நமக்கு மரியாதை கிடைக்காது. தேவைகளுக்காக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கு வசதிகள் கேட்பது என்பது நியாயம் தான். ஆனால் ஊதியத்தினுடைய அளவை வைத்து நாம் எண்ணிப் பார்ப்பதன் மூலம் நாமும் ஊதியம் பெறுகிறவர்கள் என்ற அந்த ஒரு எண்ணத்திற்கு நாம் ஆட்பட்டுவிடக் கூடாது.

அதே போல் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பென்ஷன் என்று சொல்வது, அந்தச் சொல்லைக்கொண்டு சொல்வதை நான் விரும்பவில்லை. வழங்கப்படுகிற பென்ஷனை நானும் பெற்றவன் தான். அதிலே அல்ல மாறுபாடு. பென்ஷன் என்று சொல்வது உழைப்புக்குப் பின்னாலே, நீண்ட காலம் பணியாற்றியதற்குப் பின்னால் தரப்படுகிற ஓய்வூதியம். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் 5 ஆண்டோ, 7 ஆண்டோ, 10 ஆண்டோ, 15 ஆண்டோ உழைத்தாலும் கூட நாம் பெறுவதை பென்ஷன் என்று அந்தக் கேட்டிகளில், அந்த எண்ணத்தில் நான் ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பவில்லை. மரியாதைத் தொகையாகத் தான் கருதப்பட வேண்டுமே தவிர, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பெறுகிற தொகை “As a term” பென்ஷன் என்ற சொல்லுக்கு ஆட்பட்டாலும்கூட இது பென்ஷன் என்ற அந்த எண்ணத்திலேயே நாம் கருதுவது அபிப்பிராயம். அப்படி நான் சொல்கிற காரணத்தால் நான் யாரையும் மதிப்புக் குறைவாகக் கருதிப் பேசவில்லை. எனவே அந்த வகையில் வருகிற அந்த உதவித்தொகை என்பது உதவித் தொகை அல்லது இன்னும் சொல்லப் போனால் மரியாதைத் தொகை என்று பெறப்படுகிறது. அந்தத் தொகையை உயர்த்தத்தான் வேண்டுமென்று சொல்லுகிற போது நிதி நிலையைப் பொறுத்துத்தான் செய்யலாகும். ஏனென்றால், முன்னாள் உறுப்பினர்களுடைய எண்ணிக்கை இந்நாள் உறுப்பினரைப் போல மூன்று நான்கு மடங்கு. இன்றைக்கு 234 பேர் சட்டமன்றத்தில் இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் ஏறத்தாழ 900 பேர், நான்கு மடங்கு முன்னாள் உறுப்பினர்கள் இருக்

[பேராதிரியர் க. அன்பழகன்]

[1989 மே 4]

கிறார்கள். அவர்கள் பல்லாண்டு வாழ வேண்டும். இருப்பதைக் குறையாக நான் கருதிச் சொல்லவில்லை. எனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவர்கள் செய்ய வேண்டிய அந்தக் கடமைகளுக்கு நிதி செலவிட்டால்தான், அப்படி செலவிடுகிற போது அதனுடைய பயன் சட்டமன்றப் பணியினுடைய தரத்தை உயர்த்தும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய செயல் ஆற்றலை உயர்த்தும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மூலமாகப் பொது மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பலன்களை விரைவு படுத்தும். எனவே அது இன்றியமையாத ஒன்று. முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குவது என்பது அவர்களுக்கு இக்கட்டான நிலைமை இல்லாமல் இருப்பதற்காக, ஏற்கெனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்கள் என்பதை நாம் மதிக்கிறோம் என்பதற்காக தவிர, வேறல்ல இன்றைய உறுப்பினர்களுக்கு எப்படி இலவசமாகப் பஸ் பாஸ் வழங்கப்படுகிறதோ அதே முறையிலேதான் முன்னாள் உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்றால் இந்தநாள் உறுப்பினர்களும் கடமையைச் செய்யவில்லை என்ற எண்ணம் தோன்றும்.

(பிற்பகல் 12-50)

இந்தநாள் உறுப்பினர்கள் கடமையைச் செய்வதற்காக பஸ் பாஸோ, இரயில் பாஸோ வழங்குகிறோம். முன்னாள் உறுப்பினர்களுக்கும் அதே வகையான கடமையிருப்பதாகக் கருதி நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அவர்களுக்கு, அவர்களுடைய வசதிக்காக நாம் வழங்குகிறோம். அவர்கள் வசதிக்காக ஏதோ அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் போக்குவரத்திற்காக வழங்குவதாக இருக்கலாம். அது இந்த முறையிலேதான் வழங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நம்முடைய உறுப்பினர்கள் இன்றைக்கு இந்த முறை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் இப்பொழுது ஆற்றுகிற கடமையை இப்பொழுது ஆற்றத் தவறினால் பின்னர் விளையக் கூடிய நன்மைகள் தவறிப் போய் விடக் கூடும் என்று கருதப்பட வேண்டும். ஏற்கெனவே இருந்த உறுப்பினர்களுடைய வசதிக்காகத்தான் நாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமே தவிர—முடிந்தால் செய்ய வேண்டுமே தவிர, நம்மைப்போல் அவர்களும் இன்னின்ன மாதிரியான கடமையைச் செய்ய வேண்டும் அல்லது இன்னின்ன மாதிரியான வசதிகளைப் பெற வேண்டுமென்று வாதிடுவது உண்மையாக அவர்களிடத்திலே உள்ள அன்பு காரணமாக வாதிடுவதாக நான் கருதுவேனே தவிர, வேறல்ல இன்றைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய அதே நிலையில் மற்றவர்களை வைத்து நாம் பார்க்க முடியாது என்ற உண்மையை நான் சொல்வதற்காக மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

அதேபோல மற்றுமொன்று. பாராளுமன்றத்திலே இருக்கின்ற அந்த வசதிகள், அந்த வாய்ப்புக்கள், அவையெல்லாம் இங்கே இல்லை என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. உத்திரப் பிரதேச சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற வசதிகள், வாய்ப்புகள் இங்கே இல்லை என்று சுட்டிக்காட்டப்



[1989 மே 4] [பேராதிரியர் க. அன்பழகன்]

பட்டது. ஒவ்வொரு மாநிலத்தினுடைய வரவு-செலவி  
லையும் சில அடிப்படையான மரபுகள் ஊறிப் பேரம் விடு  
கின்றன. அந்த ஊறிப்போன மரபுகளை எளிதிலே மாற்ற  
முடிவதில்லை.

தமிழ்நாட்டிலே தொடக்கக் கல்விக்காக பல ஆண்டுக்கால  
மாகத் தொடர்ந்து, அந்தக் கல்வியைப் பரவலாக மக்களுக்குக்  
கிடைக்கச் செய்வதற்காக, அடித்தட்டு மக்களுக்காக, தாழ்த்தப்  
பட்ட மக்களுக்காக, இலவசக் கல்வி என்ற அடிப்படையிலே  
செலவிடப்படுகின்ற தொகையினுடைய விகிதாச்சாரத்தை  
நீங்கள் பார்த்தால், வேறு பல மாநிலத்திலே அந்த விகிதாச்  
சாரத்திலே அது வழங்கப்படவில்லை. தொடக்கக் கல்வியிலே  
நாம் செலுத்திய முக்கியத்துவம் என்பது, ஜனநாயகத்திலே  
உள்ளபடியே மக்கள் முழு அளவில் உரிமையோடு, ஜனநாய  
கத்திலே பங்கு பெற வேண்டுமானால், படிக்காத பாரம்பரிய  
மாக இருக்கக் கூடிய, அடித்தட்டு மனிதனாக இருக்கின்ற  
தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் ஓரளவுக்காவது கல்வி பெறுவதற்  
கான ஊக்கம் தர வேண்டும் என்ற முறையில் நீதிக் கட்சிக்  
காலத்திலேயே தொடங்கப்பட்டு, காமராஜர் காலத்திலே,  
வளர்க்கப்பட்டு, அண்ணா அவர்களால், கலைஞர் அவர்களால்  
வளர்க்கப்பட்டு, எம்.ஜி.ஆராலும்—அவரது ஆட்சி குறித்து  
எனக்கு மாறுபட்ட கருத்து சிலவற்றிலே உண்டு என்றாலும்—  
அது தொடர்ந்து காப்பாற்றப்பட்டு இன்றைக்கும் நிலை  
நாட்டப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில், கல்வித் துறையிலேயே மேல்  
நிலை வளர்ச்சிக்காக நிதி ஒதுக்குவதற்கான வாய்ப்பு வசதி  
களைக் கூட குறைத்து விடக் கூடிய அளவிற்கு, அடித்தட்டிலே  
செலவாகிற நிதி, இலவசக் கல்வி என்ற அடிப்படையினால்  
மிகப் பெரிய அளவாக இருக்கிறது. இதை நான் குறிப்பிடுவது  
முன்னாள் குறிப்பிட்ட வேறு ஒரு காரணத்திற்காக.

இப்படி ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயும் வளர்ந்து விட்ட  
மரபுகளை எளிதிலே மாற்றிவிட முடியாது. உத்தரப் பிரதேசத்  
திலே இல்லாத பல மரபுகள், மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று இருந்த  
மதராஸ் மாகாணமாக இருந்த காலத்திலேயிருந்து,  
இரட்டை ஆட்சிக் காலத்திலேயிருந்து. முதலிரூர்  
இராஜாஜி பிரதமராக—மாகாண பிரிமியராக இருந்த  
காலத்திலேயிருந்து, வளர்க்கப்பட்ட மரபுகள் நம்மைச் சில  
நிலைமைகளுக்கு ஆட்படுத்தியிருக்கின்றன. எனவேதான், நம்  
முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு அதிகம் நம்  
முடைய நியாயங்களை எடுத்துச் சொன்னாலும்கூட, ஊருக்காக  
உலகத்திற்காக, கட்டுப்படுகிற ஒரு நிலைமைக்கு நம்மை நாமே  
ஆட்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

பல்வேறு துறைகளிலே அரசாங்கம் நிறைவேற்ற வேண்டிய  
கடமைகளை நாம் அதிகம் எண்ணுகின்ற காரணத்தினால், சட்  
மன்றத்திலே இடம் பெற்றிருக்கின்ற நாமும், நம்முடைய துறை

[பேராதிரியர் க. அன்பழகன்] [1989 மே 4]

யைக்கூட மொத்தத்திலே வைத்துப் பார்க்கின்றோமே தவிர தனிப்பட்ட முறையில் அல்ல, அமெரிக்காவிலே இருக்கின்ற செனட் மெம்பரோடு, இந்தியாவிலே இருக்கின்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினரை ஒப்பிட முடியாது.

பாராளுமன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வசதிகளோடு, நம்முடைய நிலையையும் நாம் ஒப்பிட முடியாது. ஒப்பிடவும் கூடாது. நம்முடைய சூ நிலையில் நாம் என்னென்ன செய்ய முடியும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அந்த வகையிலே இந்த அவையிலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்வதற்கு இரண்டு காரணங்கள்.

ஒன்று, நம்முடைய கருத்தும், நோக்கமும் இன்ன வடிவத்திலே இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக நான் இதைச் சொல்கிறேன். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்ட வசதிகள் எல்லாம், அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடாது என்றோ, அந்த வசதிகள் இருந்தால் அவர்கள் அதிகம் பணியாற்ற மாட்டார்கள் என்றோ நான் கருதவில்லை. வாய்ப்புக்களைப் பொறுத்து அவைகள் தொடர்ந்து இந்த அரசால், அல்லது இன்னும் சொல்லப் போனால், சட்டமன்றத்தால் கொண்டு வரப்படுகின்ற தீர்மானங்களின் மூலமாக நம்முடைய வாய்ப்புக்கும் வசதிக்கும் ஏற்ப அந்த வசதிகளைச் செய்து தர முயற்சிப்போம் என்று மட்டும் நான் முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இங்கு கூறப்பட்ட சில கருத்துக்களுக்கு நான் விளக்கம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதிக்குள்ளே மற்றவர்கள் மிக அதிகமாக வருகிறார்கள் என்று சிலர் குறைபட்டாலும் மிகச் சிறந்த முறையிலே இயங்குகிறது என்று திரு. சிங்காரம் அவர்களும் சொன்னார்கள். அப்படியே அவர் தொடர்ந்து சொல்லுகின்ற நிலைமை இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் வெளியார் வருவதைப் பற்றி திரு. லத்தீப் அவர்கள் மிக வேகமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். சட்டமன்ற விடுதியில் யார் யார் வரலாம் என்று கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இடம் பெற்றுள்ள அவைக் குழுவிற்கு இருக்கிறது. அவர்கள் இருந்து தீர்மானிக்கிற குழுவிலே அதைத் தீர்மானித்தால் யார் வருவதையும் கட்டுப்படுத்தலாம். அவர்களே அப்படி ஒரு தடை வேண்டாம் என்று எண்ணினால் அதற்கேற்ப அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய விடுதி தொடர்ந்து செயல்படும் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அந்த உரிமை அவர்களுக்கே இருக்கிறது.

அடுத்து விடுதிகளுக்கு எல்லாம் பெயர் வைக்கலாம் என்ற ஒரு கருத்தை நம்முடைய குமரி அனந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். சேரன் விடுதி, சோழன் விடுதி, பாண்டியன் விடுதி என்பதைப் போன்ற பெயர்களை வைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய ஆசையை நான் வரவேற்கிறேன். பழைய விடுதி,



1989 மே 4] [பேராசிரியர் க: அன்பழகன்]

களுக்கெல்லாம் இப்படிப் பெயர் வைக்க ஆரம்பித்தால் சேரனுக்கும், சோழனுக்கும் பெருமையாக இருக்காது என்ற காரணத்தால் புதிய விடுதி கட்டுகிற காலம் வருகிறபோது ஏற்ற பெயரைச் சூட்டலாம் என்ற ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசினர் தோட்டத்தைப் பற்றி பல குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அங்கே இருக்கிற நீர்நிலை, மற்ற நிலை எல்லாம் பற்றி சொன்னார்கள்; அது பொதுப்பணித் துறையால் நிர்வகிக்கப்படுகிற ஒன்று. அவர்களுக்கு அதுபற்றித் தெரிவிக்கப்படும்.

லிப்டுகள் இயங்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதுவும் திரு. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் அவர்கள் லிப்ட்டில் பேர்க வேண்டிய கட்டாயமான நிலையில் உள்ளவர். அவர் தெரிவித்தார். நான் கேட்டபோது விடுதி அலுவலர் தெரிவிக்கின்ற விவரம், ஆறு மின் தூக்கிகளில் இரண்டு மின் தூக்கிகள் உறுப்பினர்களுக்காகவே இயக்கப்படுகின்றன என்று தெரிவித்தார்கள். அது ஒருவேளை செம்மையாக இயங்காவிட்டால் அதைச் சீர் செய்வதற்கு வழி செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த வளாகத்தில் வெந்நீர், வெப்ப நீர், தட்ப நீர், குளிர் நீர் இவைகள் எல்லாம் கிடைக்கவில்லை என்று ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த அவையின் செயலாளர் மூலமாக நான் அறிகிற செய்திகள் தெரிவிப்பது, இந்த வளாகத்தில் இரு மருங்கிலும் குளிருட்டப்பட்ட தண்ணீர் தரக்கூடிய குளிர்பான சாதனங்கள் உள்ளன. இந்தச் செயலகத்தில் வெந்நீர் வசதி அளிக்கக்கூடிய சாதனம் உள்ளது என்றும் தெரிவிக்கிறார்கள். தேவையானால் தேவைக்கு ஏற்ப அவற்றை உருவாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உணவு விடுதிகள் அங்கே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. சைவ உணவு விடுதி ஒன்று, அசைவ உணவு விடுதிகள் இரண்டு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதி வளாகத்திலேயே ஒரு சைவ உணவகமும், இரண்டு அசைவ உணவகங்களும் உறுப்பினர் வசதிக்கென காலை 5.30 மணி முதல் இரவு 9.30 மணி வரையில் இயங்குகின்றன என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவைகளில் எல்லாம் ஏதேனும் குறைகள் இருக்குமானால் நடைமுறையில் அவைகளைச் சீர்செய்ய முடியும்.

அதைப்போல இங்கே ஏற்கனவே நூலகத்தின் சார்பிலே 'ஜெராக்ஸ் மெஷின்' ஒன்று காபி எடுப்பதற்காக இருக்கிறது. அதுவும் பழுதுபட்டுவிட்டது என்று, இப்போது தெரிவிக்கிறார்கள். புதிய 'ஜெராக்ஸ் மெஷின்' ஒன்று விரைவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்காக ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

[1989 மே 4]

இந்த குறிப்புகள் அனைத்தையும் உங்களுக்குத் தெரிவிக்க முடியாவிட்டாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த குறிப்புகள் அனைத்தையும் நான் உள்ளத்தில் கொண்டு ஆற்றக் கூடிய பணிகளைத் தொடர்ந்து ஆற்றுவேன் என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய உண்தியத்தை அதிக அளவிற்கு உயர்த்துவதற்கான வாய்ப்பு இல்லையென்ற நிலையில் இப்போது அவர்களுக்கு வழங்கி வருகிற சட்டுப்படி 500 ரூபாயாக இருப்பதை 200 ரூபாய் உயர்த்தி 700 ரூபாயாக வழங்குவது என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இனி மரத்தத்தில் மொத்தமாக 1,750 ரூபாய் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பெறுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிதி வளம் பெறுகிறபோது அடுத்த ஆண்டு...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நம்முடைய உறுப்பினர்கள் மெய் மறந்து போய் இருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன்: சட்டமன்றத்தில் விவாதம் வருகிற வரை காத்திராமல் மறுபரிசீலனை செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதையே போல பேரவைத் துணைத் தலைவர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகியவர்களுடைய மரத்த உண்தியம் 1,700 ரூபாயிலிருந்து 1,900 ரூபாயாக உயர்த்தப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தற்போது அமைச்சர்களுடைய நிலையில் உண்திய உயர்வு அளிக்க இயலாது என்பதை அமைச்சர்களில் ஒருவன் என்ற முறையில் அமைச்சர்களுக்கு எல்லாம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இங்கேயுள்ள சட்டமன்றத்திலே பணியாற்றுகிற அலுவலர்கள், அதுவும் குறிப்பாக நாளைய தினம் இந்த மன்றத்திலே யொன் விழா கொண்டாடப்படுகிற காரணத்தால் சட்டமன்ற அலுவலகத்தில் முறைப்படுத்தப்பட்ட உழியர்களாகப் பணியாற்றுகிற உழியர்கள் அனைவருக்கும் 100 ரூபாய் பரிசாக வழங்கப்படும். அதையே போல தற்காலிகமாக அவ்வப்போது வந்து பணியாற்றுகிற உழியர்களுக்கு 50 ரூபாய் பரிசாக வழங்கப்படும்.

சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் குழுக்களுக்குச் செல்கிற போது, பலராகச் செல்வதற்கு வசதி இருப்பதற்காக மினி-பஸ் ஒன்று சட்டமன்றத் துறையால் பராமரிக்கப்படுகிற வகையில் வாங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.



1989 மே 4] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

என்னுடைய உரை மூலமாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய குறைகள் எல்லாம் போக்கப்படவில்லை என்பதை நான் உணர்கிறேன். குறைகளைப் போக்குவதற்கான முயற்சியைத் தொடர்ந்து நான் மேற்கொள்வேன் என்ற உறுதியைக் கூறி என்னுடைய உரையை நான் முடிக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது பிற்பகல் 1.00 மணி. விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண். 7—மாநிலச் சட்டமன்றம்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத், மற்றும் திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 7—மாநிலச் சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,01,56,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 8 — தேர்தல்கள்.

திருவாளர்கள் கோ. விரையன் மற்றும் எஸ். எஸ். ராமசுப்பு ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 8 — தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,30,42,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.